YIL : I
4
ARALIK
1963

DİRENCİİ _ MELİHAİ

haftalık politik-sosyal mizah gazetesi

AMCABEY

CİLT : I
SAYI : 7
100
KURUŞ

GEÇELİM GÜZELİM GEL BU SEVDADAN...

İKİ GEMİ YANYANA HAYDAYABİLİR MİSİN?..

NASIL UÇTUN GÖRÜNMEDEN KANADIN?..

PETEKTE ARI GÖRDÜM... BEN BUGÜN YARİ GÖRDÜM...

GEÇTİ SEVDALARLA ÖMRÜM... İHTİYAR OLDUM BUGÜN...

DEMOKRASİ

MEDET ALLAH!..

Necmi Rozg

Toplanıp ehli hevâ, her biri bir saz çalar,
Çelebi böyle olur bizde konser dedüğün!

Amcabey Haftalık Politik - Sosyal Mizah Gazetesi

YIL: 1, CİLT: 1, SAYI: 7, 4 Aralık 1963 Çarşamba

İLK KURUCUSU :

CEMAL NÂDİR GÜLER

SAHİBİ
Bülent Hikmet ŞEREN
Yazı İşleri Müdürü :
Mustafa YALÇINER
Sekreter :
Vedat SAYGEL

ADRES : Cağaloğlu, Himaye-i Etfal Sokak, Emek Han, Kat: 2, No: 17, Telefon : 22 05 24 - 17
ABONE BEDELİ : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira.
İLÂN FİATI : Kapak içi santimi 20, iç sayfalar 30 liradır.

YAZARLARI :

M. Samim AKAY
Kenan AKINCI
Şakir BALKI
Semsi BELLİ
Necdet Rüştü EFE
Azmi Nihad ERMAN
Burhan ESEN
Orhan KEMÂL
Güzin SAYAR
Vedat SAYGEL
Bülent Hikmet ŞEREN
Vedat ÜRETÜRK

ÇİZERLERİ :

Zeki BEYNER
Orhan ENEZ
Mustafa EREMEKTAR
Yurdagün GÖKER
Yurdaer KALAYCI
Mehmet POLAT
Necmi RIZA
Burhan SOLUKÇU
Bülent ŞEREN
Mim UYKUSUZ
Cemil YÜREKLİ

★ Bu sayının iç dizgi ve baskısı ERCAN Matbaasında, Kapak baskısı KARADENİZ Matbaasında yapılmıştır.

başarıyolu

Kültür
Sanat
Edebiyat
Aktüalite
Siyaset

MECMUASI

BAŞARIYOLU'NDA BULACAĞINIZ KONULAR :

Edebiyat — Resim — Müzik — Sosyal Problemler — İlim ve Teknik — Çocuk Problemleri — Gençleri ve Büyükleri İlgilendiren Konular — En Yeni Moda Haberleri — Aile ve Kadın — Meşhur Adamlar.

Başarıyolu, günümüzün en yeni görüş, fikir ve bilgilerini sizlere takdim eder.

Siyaset ve dedikodudan uzaktır.

Eski sayılarını «Himaye-i Etfal Sok. Emek Han, No 17 - Cağaloğlu» adresinden isteyebilirsiniz.

(Amca : 19)

Hayat
Nakliyat
Yangın
Kaza
Cam
Dolu
Hayvan
Zirai

Şeker sigorta

HER ŞEHİRDE · HER BRANŞTA

(Amca : 20)

KÖŞE BAŞI

AMCABEY
haftalık politik-sosyal mizah gazetesi

YETİM AMERİKA !

Bir yaprak koparılır, bir böcek ezilir, bir kuş öldürülür... Üzülürüm!

Yaprağı koparan, böceği ezen, kuşu öldüren neler hisseder?.. Bilmem!

Haklı mıdır, haksız mıdır, hareketi, yerli midir, yersiz midir?.. Düşünemem!

Bir canlının hayattan ayrılışı mühimdir bence...

Hele insan... Hele insanlardan büyük bir insan... Ölürse, öldürülürse?.. Hisler tarifsiz olur!

Kennedy, acısı en büyük olanlarından biridir bunların!

Ne üzülen dünyaya üzüntümü anlatmaya çalışmakta fayda var, ne ağlayanları teselli için kelime aramakta!

★

John F. Kennedy'nin, Amerika Birleşik Devletleri Cumhurbaşkanı ve dünyanın yarısına sözü geçen adamın öldürülüşü karşısında, bir yaprağın, bir böceğin, bir kuşun hayattan ayrılışı felsefesi yapılacak değil elbette...

Onun öldürülüşü bir insanlık faciasıdır ve asrın en büyük cinayetidir... O halde, bu eşsiz cinayetin anatomisine bakalım:

Hayatı tehlikeye düştüğü anda, kendi hayatlarını göz kırpmadan onun yerine vermekle vazifeli muhafızları arasında, Kennedy'yi, bir keklik avlar gibi vuruyorlar...

Bu büyük beceriksizliğin arkasından, büyük bir beceriklilik gösteren Dallas polisi kırkbeş dakika içinde, meçhul kaatili, cinayet mahallinden dört mil uzakta yakalıyor...

Sonra... Sonra yine ayni polis, dünyanın en son ve en büyük mu-

ammasının tek çözüm noktası olan bu adamı, yirmi dört saat yaşatamıyor, alınmış olduğu söylenen yüzlerce emniyet tedbiri ortasında, göbeğinden vurduruyor!

Bir garip his doğuyor içimde... Kıt'alararası gönderilen resimlere bakıyorum da, yıllar yılı filimlerde dahiyane marifetlerini seyrettiğimiz aklıevvel görünen Amerikan polislerinin suratında olaylara uymayan bir şapşallık, hareketlerinde bir iradenin güdümünde olduğu sezilen robotluk, tavırlarında gaibten gelecek bir emri bekler gibi kararsızlık görüyorum... Nedir bu? Bunu gören, bu hissi duyan da yalnız ben değilim elbet!

Dört mil uzakta elleriyle konulmuş gibi bir kaatil yakalanırken, Kennedy'nin kaatilleri etrafında mı dolaşıyorlardı acaba?

Şüpheler, bu günlerde ya aydınlanmış olacak, ya da şimdi maktul olan kaatilin tabutuyla gömülmüş bulunacaktır!

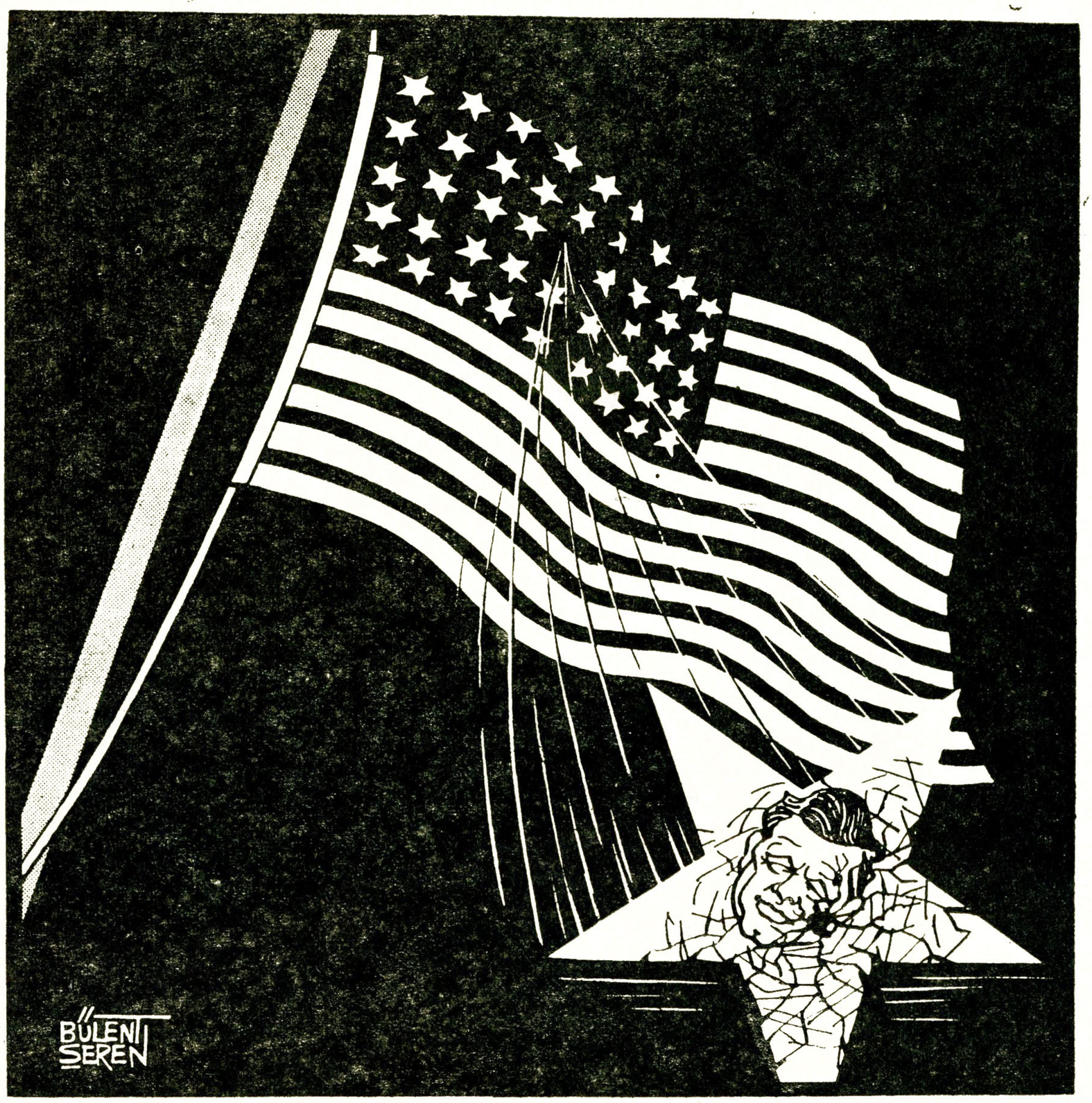

TEKSAS YILDIZI!

İster Amerika'nın toprak ağaları, petrol ağaları, sanayi ağaları, ister Küba'nın menfaatlerini korumak isteyen fedaileri, ister komünist bloku ajanları olsun, akla gelen her ihtimale karşı, öyle sanıyorum ki, Kennedy'nin koltuğu altında bir tompshon'cuk bile olsaydı, eski Pasifik kahramanı kendini, Dallas polislerinden daha iyi korur, belki şimdi hayatta olurdu...

★

Zavallı Kennedy... Kaatillerini yetim bırakıp, gitti!

Bülent Hikmet ŞEREN

POLİTİKACININ ZAFERİ!

Mucizeler ülkesi

Millî Koalisyon fikri üzerine, Hasan Dinçer: «Birçok formül bulunabilir, millet hükûmetsiz kalmaz» demiş.

Öyledir beyim, öyledir... Zaten işe güce baktığımız yok. Hükûmet kurmak için formül ararız, formül bulmak için de, hükûmet kurarız. Sonra mı? Eh, sonra da vakit buldukça bilinmeyen bir formül sayesinde birazcık birazcık yaşarız!

Propaganda dediğin...

İzmir'de turistler bando ile karşılanacakmış.

Olacağı belliydi. Kendi gönüllerince gelen iki Alman gencini düşüncesizce öldürür, dünyayı ürkütürsen, memlekete iki turist getirebilmek için, en az elli yıl bando çalarsın işte!

Fazlasiyle veririz

Bir Alman firması ,bizden kaliteli üç bin katır istiyormuş.

Bu katır bolluğunda üç binin lâfı mı olur? Yalnız ne var ki, panayırı 17 Kasımda kapattık. Talebinizi, Genel Seçimlerde fazlasiyle karşılarız inşallah!

Sıra gelecek mi?

Polis, benzincilerle bazı zenginleri soyanları tesbit etmeye başlamış.

İyi, iyi ama, bu günlerini temin etmek için hangi zenginin, kimleri soyduğu ne zaman tesbit edilecek?

Yollar ayrı, sonuç bir

Sivas'lı bir karı-koca, göz diktikleri kasayı parti parti soymuşlar.

Eh, herkesin çalışma şekli bir olmaz tabiî. Kimisi parti parti kasa soyar, kimisi de, kasa kasa arti!..

Her zamanki hastalık

Bir sabah gazetesinin, madencilerle ilgili yazısından: «Yer altında en güzel şey, hayâl kurmaktır.»

Bu hayâl gücü, zaten bizim oğşumuzda vardır. Üçyüz lira gelirle bir ay geçinmek zorunda olanımız hayâl kurar; umudunu yağmura bağlayan çiftçimiz hayâl kurar; kirayı arttırmayı düşünen ev sahibimiz hayâl kurar; işveren hayâl kurar; Maliye hayâl kurar; Belediye hayâl kurar; Hükûmet hayâl kurar! E birader, sen de hayâli geniş bir milletin çocuğu, yani bizden olduğun halde bir hayalcik kurmak için, yüzlerce metre yer altına inmenin ne gereği var!

Vedat SAYGEL

OYUN içinde OYUN

Meşhur komik Sümbüllü Tiyatrosu ile birlikte kasabamıza gelmişti. Reklâmlar dağıtılmış, ilânlar asılmıştı. Seyirciler salonu, erken saatlerde doldurmuş bulunuyordu.

İlkin bütün tulûat tiyatrolarında olduğu gibi, varyeteci kızlar oyunlarına başlamışlar, seyircilere marifetlerini sunmuşlardı. Komedinin başlamasına 15 dakika kalmıştı. Perdenin arkasında olağan üstü bir telâş seziliyordu. Vakit biraz daha ilerlediğinde perde arkasındaki kaynaşma, panik havasına bürünmüştü. Koşuşmalar artmış, dinleyicilerin bile rahatlıkla duyabileceği konuşmalar salona aksetmeğe başlamıştı:

— Nerde bu adam, yahu?

— Halka rezil olacağız!

— Bizi tükrük yağmuruna tutar, ıslıktan kulaklarımızın zarlarını patlatırlar... Tiyatro, bir hayır kurumu yararına temsil veriyordu. O kurumun başkanı da bendim. Perdenin bir kenarından süzülen bir karaltı, bana doğru gelerek kulağıma fısıldadı:

— Sümbüllü ortalarda yok!.. Her zaman böyle yapar da yüreğimizi ağzımıza getirir. Oyundan evvel iki tek atayım diye ayak üzeri bir meyhaneye uğrar. Tek atsa iyi, çiftlemeye çalışır. 3 oldu, 4 olsun, 5 oldu 6 ya çıkaralım derken, işin kötüsü saatin rakkamlarını da tek görmeye başlar, ki o zaman iş felâkettir! Bizim saatler şimdi 22 yi gösterirken, onunki sadece ikidir.. Yani tiyatronun başlamasına daha 10 saat vardır, Sümbüllü'nün saati ile...

— Eee dedim, ne olacak şimdi?

— Meyhaneleri teker teker taratıyoruz. On tanesinden «yok» tekmili geldi. Sizin burada da meyhane bolluğu var, birader. Bir türlü tüketemiyoruz.

Hikâyenin ötesini ben size anlatayım. Meyhaneleri dolaşan tiyatro ekibi nihayet bir gazinoda Sümbüllü'yü kıstırmış. Aslında bu meşhur komiğin kendisi değil, ilçede, ona çok benzeyen, fizikî yapısı ile «hık» demiş burnundan düşmüş başka biridir. Önünde bir galon şarap, habire içiyor. Hemen yakasına sarılmışlar:

— Yeter, üstat! Vakit geldi.. Yürü tiyatroya.

— Been tiyatroya gitmiyeceğim. Bir sürü tapon kızlar getirmişler. Hacıağa yerine koyup bizi kesecekler.

— Rezil olacağız yahu! Seyirciler sandalyeleri kapıp kafalarımızda parçalayacaklar. Sen hâlâ burada maval okuyorsun. Yürüüüü...

— Ne seyircisi be. Sizi anlaşılan geldiğiniz meyhanede kıyak kazıklamışlar. İspirtolu suyu rakı diye yutturmuşlar size. Şu şişeden birer tek için. Çivi çiviyi söker, açılırsınız.

— Etme hoca, alayın sırası değil. Elini ayağını öpelim. Yarım saattir perde müşterinin yüzüne kapalı. Skandal olacak. Şakayı bırak. Taksi dışarda bekliyor. İşi çaktırmayız. Sancılanmıştı, otelden hasta hasta getirdik deriz, seyirci yutar.

— Allah, Allah, siz de nereden çıktınız karşıma. Bilet almadım ki piyango amortisidir, diyeyim. Ben şu şişenin dibine darı ekmeden, ezrail emretse kalkmam. Kıyamet koptu deseniz nafile. Garsooon, getir şunlara da birer bardak. Plâki ver. Omlet yap. Azcık da hıyar turşusu..

— Etme üstat. Biz şişeyi de götürelim. Sahnedeki sürahiye doldururuz. Rol icabı kızlara sulandıkça, su diye sürahiyi kafana dikersin..

— Ulan ne sahnesi. Ne sürahisi. Ne sulanması. Benim o tarakta bezim yok. Siz beni palyaço mu sanıyorsunuz? Ben kimim be...

— Üstadımızsın, hocamızsın. Şöhreti Anadolu'ya yayılmış, komedi sanatkârısın. İki kelime konuşamıyacak kadar sarhoşsan bile, önemi

BURHAN ESEN

yok. Yeter ki seyirci karşısında Sümbüllü'yü görsün. Bu, bile, makaraları koyvermelerine yeter!

— Sümbüllü mü? O da kim? Bana adı ile sanı ile Karabiber Süleyman derler. Sümbüllü falan değilim.

— Peki... Peki... Değilsin. Karabiber'sin yürü tiyatroya.

Bakmışlar olacak gibi değil, üstat bu gece kendini tanıyamıyacak kadar fazla kaçırmış, sahneye çıkınca açılır diye, omuzladıkları gibi kapıda bekleyen arabanın içine atmışlar. Tiyatroya gelince de yine salla sırt sahneye iteleyivermişler.

Şehrimizde Sümbüllü'ye dış yapısı ile değil, sesinin tonu, mimik ve esprileri de benzeyen Karabiber'in böylece, Sümbüllü zanniyle meyhanede yakalanıp, sahneye bırakılıverilmesiyle, komedinin birinci perdesi bitiyor, ikinci faslı başlıyordu.

Ertesi günü, hikâyenin gerisini Sümbüllü'nün kendisinden dinlemiştim:

— Gerçi, arada sırada oyuna bir kaç dakika kala ortadan kaybolup arkadaşlara muziplik yaptığım olurdu. Bu sefer değil meyhane, «hane» ile biten nereyi arasalar, beni bulamazlardı.

Vakit daha erken şu şehri bir dolaşayım, demiştim. Öğleyin lokantada balık yemiştik. Balığı yemesi kolay. Miğdedeki su, mübareğin yüzmesine yetmiyor ki... Çaresiz su içip karnında küçücük bir havuz meydana getireceksin. Bu amaçla bastım suyu. Önüme gelen çeşmeye ağzımı dayayıp, habire içiyorum. Görenler içimde çamaşır yıkanıyor sanacaklar.

Su için ayrılan kısmın haddi istiabını aşmış olacağım. Sokak ortasında sıkışmıyayım mı? Anadolu bu. Her şeyi garip. Bazı yerde içecek su bulamazsın, bazısında da suyu boşaltacak yer. Koşar adımla: W.C., 100, 00 yazan bir hane arıyorum. Önüme fıskıyeli havuzlar, su gölleri, çifte kurnalı çeşmeler çıkıyor. Yoldan geçen hanımlara, beylere derdini nasıl anlatırsın. Nihayet karşıma cin gibi bir yumurcak çıktı:

— Oğlum, dedim, buralarda tuvalet var mı?

— Annemin vardı ama, kırıldı tuvalet aynası.

— Öylesi değil, evlâdım. Yani W. C.

— Geç kaldın amca, vatan cephesini kapattılar.

— Yavrum, bak, hani insanlar girerlerde içinde su dökerler. Hem konuşuyor hem tepiniyorum. Bereket hidrolik frenler kuvvetli. Yoksa Belediye arazözü gibi caddeyi ıslatacağım.

— Şimdi anladıım, dedi, eliyle trafik polisi gibi işaret etti:

— Nah, karşıda. Gösterilen yere fırladım. Koşarken hazırlık babından ön düğmeleri de çözmüştüm. Gösterilen yere hışımla daldım...

... Çıkarken yüzüm gözüm yara bere içinde idi. Aradığım yeri gösteren cin gibi zeki yavru, su dökülen yer deyince, hamamı soruyorum sanmış, orayı işaret etmişti: Üste-

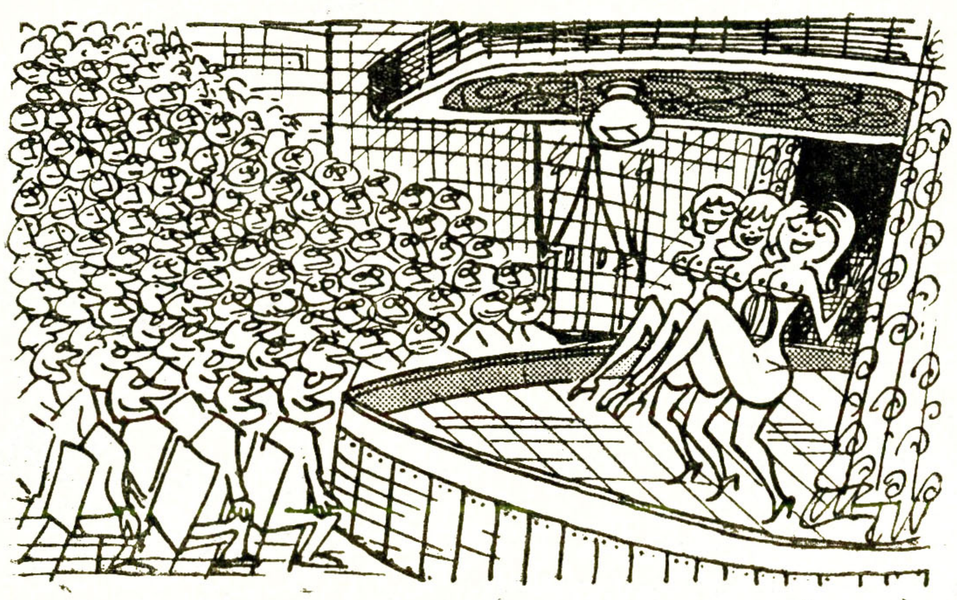

Sürüsüne Bereket

Fıkrayı bilirsiniz:

Çocuk anasına sormuş, kaç kocaya vardın diye... Anası cevap vermiş:

— Aliyle Veli, üç de ondan evveli... Recep, Şaban, Ramazan, yün büken, iplik satan, şimdi koynumda yatan, bir de rahmetli baban! Anan da koca mı gördü a evlâdım?

※

Bizdeki partiler de o fıkradaki kocalara döndü:

CHP, AP... YTP, CKMP... MP, TİP... Rahmetli Serbest Fırka ile hâlâ can veremiyen DP...

Bu millet parti mi gördü a vatandaşım? ★

lik girdiğim yer kadınlar hamamı idi! Çıkışım girişimden daha firaklı olmuştu. Yediğim takunyelerin ağrısı geçmeye başlayınca tiyatro aklıma geldi.

Eyvah... Oyunun başlama saati iyice geçiyordu. Bu seferki koşu maraton cinsindendi. Hem koşuyor, hem de kulağım, burnum, suratım yerinde duruyor mu diye, elimle yokluyordum. Hamamda yediğim dayaktan yüzüm şişmiş, dudaklarım patlamıştı.

Tiyatro kapısından içeriye füze hızı ile süzülürken, iki kuvvetli kol hızımı kesti:

— Bilet! Mahmut ağanın ahırına mı dalıyorsun, lan. Hani biletin?

— Ne bileti, be... Ben bir halt ettim seyircileri unuttum. Sen de patronunu mu unuttun yoksa?

— Anlamam, vali paşa olsan biletsiz giremezsin, yallah!

— Yahu, ben Sümbüllü'yüm. Başma bir kaza geldi. Suratım çarşamba pazarına döndü, bırak geçeyim..

— Sarhoş musun, esrarkeş misin, moruk. Sümbüllü içerde. Yarım saattir milleti kahkahadan kırıyor. Sen hâlâ burada maval okuyorsun.

— Hakikî Sümbüllü benim. İçerdeki sahtedir. Taklitlerinden sakınınız!

— Tımarhaneden boşanan soluğu burada alıyor galiba, dedi. Dedi ve kapıyı şırrak diye yüzüme kapadı.

Yaaaa, böyle işte, efendi birader. Bu yaştan sonra başıma gelmedik bir bu kalmıştı. Kendi tiyatromdan kovuldum.

Arka kapıdan içeriye girdim. Benzerim, sahnede piliç gibi kızları görünce ayılmış ,onlarla beraber göbek atıyor, milleti kırıp geçiriyor. Durun şu sahneye fırlayayım da, seyirci hakikî Sümbüllü kimmiş, o zaman anlasın, dedim. Arkadaşlar aynayı suratıma dayadılar:

— Arkadaşlar, dedim, meyhaneden gelmiyorum. Fakat, şimdi nereye gideceğimi sorarsanız, daha önce aradığınız yere gidiyorum...

Zira, bende, sahneye çıkacak yüz kalmamış... **BURHAN ESEN**

— Maalesef küçük hanım, bana faydalı olabileceğinizi sanmıyorum...

NE VAR - NE YOK!

Akıl var, fikir yok.	Saz var, söz yok.
Otobüs var, yer yok.	Hizip var, parti yok.
Üniversite var, profesör yok.	İnsaf var, merhamet yok.
İttihat var, terakki yok.	Ocak var, odun yok.
Vakit var, nakit yok.	Okul var, okutan yok.
Kudret var, takat yok.	Ders var, kitap yok.
Fol var, yumurta yok.	Kilit var, anahtar yok.
Mey var, sâki yok.	Köy var, yol yok.
Doğum var, bakım yok.	Kanun var, dinleyen yok.
Baş var, saç yok.	Tanrı var, tapan yok.
Kafa var, beyin yok.	Din var, iman yok.
Ocak var, ateş yok.	Leylâ var, Mecnun yok.

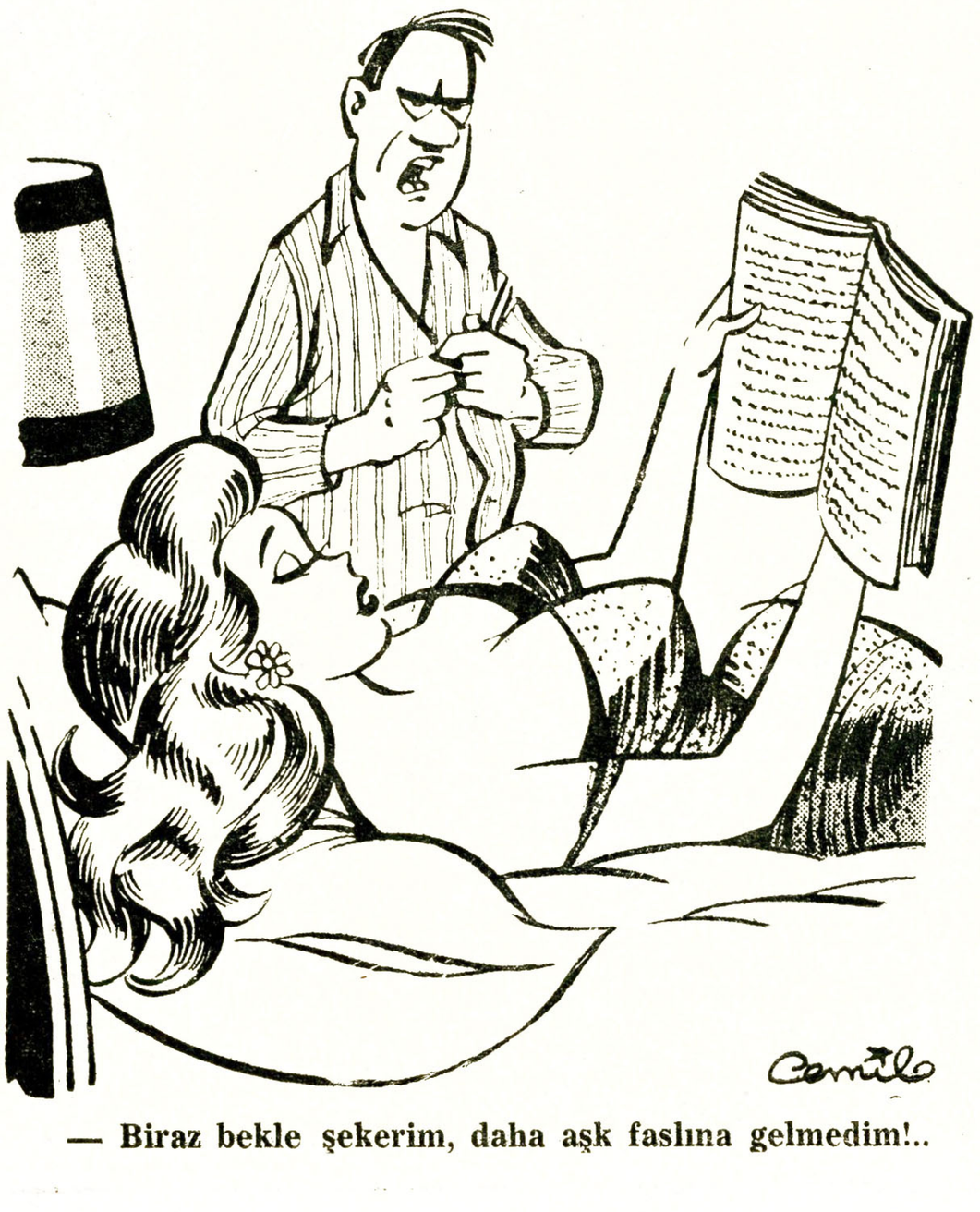

— Biraz bekle şekerim, daha aşk faslına gelmedim!..

GÖBEKTAŞI

Harp ilânı

Genç bir kadın boş bir tabanca ile 300 kişiyi önüne katıp 100 metre kadar kovalamış. Sonra da hepsini bir çıkmaz sokağa sokarak ecel teri döktürmüş.

Breh!... Şayet tabanca dolu olsaymış, bu dişi aslan dünyaya harp ilân edecekmiş...

Ulusal yapımız

Yıllardan beri ne yapıp yapıp; bir punduna getirip zarar etmenin yollarını bulan, şu ünlü Denizcilik Bankası yok mu?.. İtiraf etmeliyiz ki bu kere ilk defa olarak olumlu bir iş yapıyor.

İdare, aldığı bir kararla kışın ortasında tekrar yaz tarifesini uygulamaya başlıyacakmış. Ulusal yapımızı yanıklayan ne güzel bir karar değil mi?

Malûm a; Mersine... Tersine... hikâyesi...

Çok hızlıyız..

Madrit'te müthiş bir kasırga 6 kişiyi öldürmüş.

Gazeteler bunu önemle bildirdiler.

Bundan sonra yanımızda bu tabiat olayları hiç kalacak. Biz, şimdi çok hızlıyız. Kasırgaları, tayfunları, boraları geçtik. Görmüyor musunuz, bir mahallî seçimde bile birbirimizi yedik, 10-15 kişi öldü.

Yanımızda kasırgaların lâfı nı olur?...

Dünyanın en güçlü partisi

Şöyle kafanızı avuçlarınızın içine alıp hiç düşündünüz mü? «Acaba dünyanın en kuvvetli partisi hangisidir?..» diye. Gümüşpala'ya sorarsanız, «bizimki» diyecek şüphesiz... Mac Millan da öyle... Hülâsa hangi lidere sorsanız ayni cevabı alacaksınız...

Gerçekte hepsi de aldanıyor:

Bizce dünyanın en kuvvetli, en güçlü, herkesi peşinden sürükliyebilecek tek parti, SEKS Partisi'dir. Görmüyor musunuz; İngiliz kabinesini devirdi. Amerika'yı allak bullak ediyor...

Bizdekini görse

İngiltere'de bir genç milyoner hayatından bıktığı için amelelik diyormuş...

Herhalde amelelik ölçüsü olarak kendi memleketini alsa gerek...

Yoksa ölçü, meselâ bizim fikir adamlarının geçim standartlarına göre olsa çıldırırdı.

Her an ölüm

Gazeteler yazıyor:

Bir kaatil 3. defa ölümden kurtulmuş...

Sanki iş...

Biz şu hengâme arasında her an bir ölümden kurtuluyoruz... Geçim hengâmesi, trafik hangânesi v.s...

Bir kişinin lâfı niye?..

M. Samim AKAY

BİR HAFTA BÖYLE GEÇTİ...

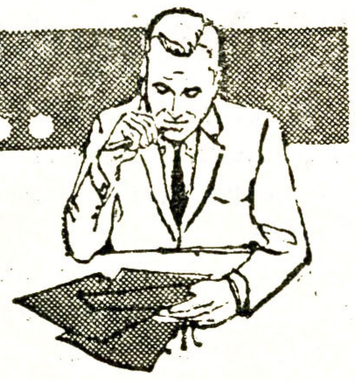

YAŞASIN !

Kennedy öldü...
Yaşasın muhafazakârlık!
Kennedy öldü...
Yaşasın sağcılık!
Kennedy öldü...
Yaşasın Küba!
Kennedy öldü...
Yaşasın komünizm!

★

Hayır, hayır... Kennedy, bunların hiçbiri için ölmedi! F.B.İ., onların hepsinin hakkından gelir...
YAŞASIN F.B.I.!

★

Yıldız falı

Bir gazetenin yıldız falı:

«... Artık hiçbir arzunuz olmıyacak. Beklediğiniz servetlere kavuşamıyacaksınız. Bütün dostlarınız size cephe alacak...»

A... Bu yıldız falı her halde seçimi kaybeden bir adaya ait.»

Kolayı var

Seçim Kurulu Başkanı, Lefter'e mazbatasını verirken:

«Spordaki başarının onda birini yeni işinde göstersen, İstanbul cennet olur.» demiş.

Vallahi pek doğru buyurmuş. İdarî işlerde nasıl olsa kafa kullanılmıyor. Oldu olacak şehri Lefter'e verelim, Koalisyonu Millî Takıma... İki günde İstanbul cennet olsun, ne yapalım, memleket de cennetlik!

Hep beraber oynayalım

Polis, usta elemanladan rözel kumar ekipleri kuruyormuş.

Oooh, gördünüz mü haberi? Artık fikir klüplerinde, tüccar klüplerinde, şurada burada soyulmaca yok. Canın kumar oynamak istedi mi, Müdüriyete gider, kapanırsın. Özel ekipi karşına çeker, oynar oynar neşeni bulursun. Ama diyeceksiniz ki, maksat kumar olduktan sonra ha polisle oynamışsın, ha başkalariyle... Ne fark var? Çook... Polis nezaretinde yutulmak soygun olmaktan çıkar, biiir; suç olmaktan çıkar, iki. Polise gelir sağlamış olmak da, cabası!

Dün ve bugün

Koalisyon sallanıyor!

Koalisyon dağılmak üzere!

Koalisyon ortakları anlaşamıyor!

Millî Koalisyona gidilecek!

Var mı, yok mu koalisyon... Yıllardır dert bu! Anlayış ne kadar değişmiş meğer:

«Yalnız vatan kurtulsun diyorduk önceleri,
Şimdi vatandan vazgeçtik,
Kuruyoruz koalisyonu kurtarma komiteleri.»

Bir AMCABEYLİ

İNÖNÜ: "A.P. İLE KOALİSYONDA FAYDA GÖRMÜYORUM!,, DEDİ. (GAZETELER)

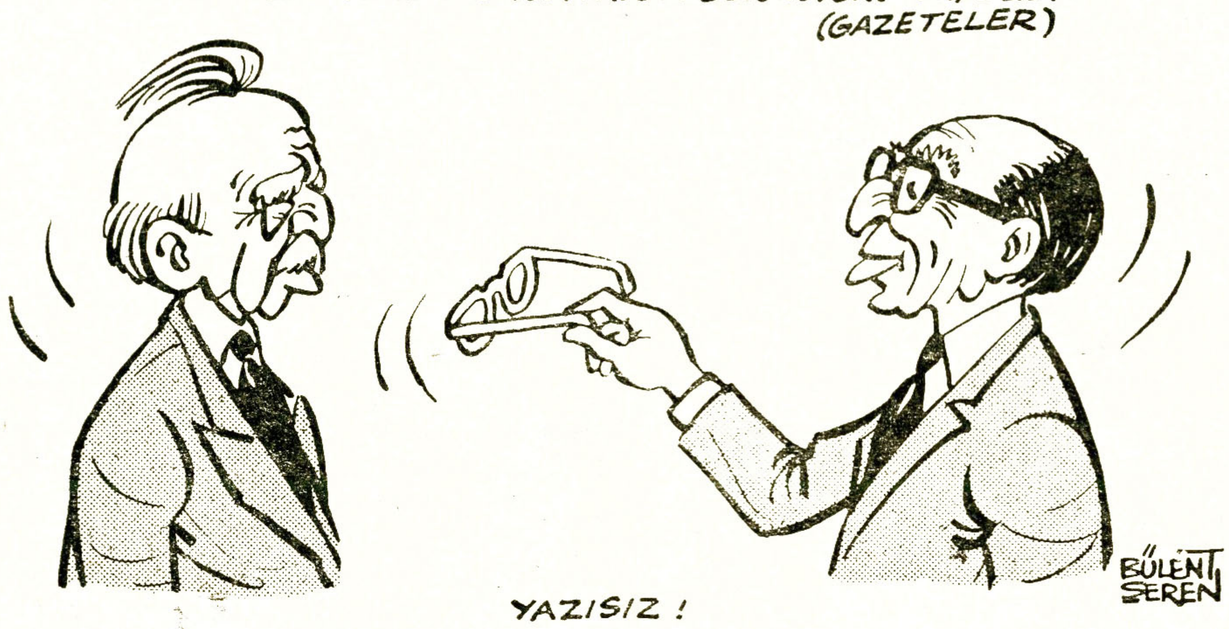

YAZISIZ !

KENNEDY ÖLDÜRÜLDÜ!

GAZ'A ZAM YAPILACAK (GAZETELER)

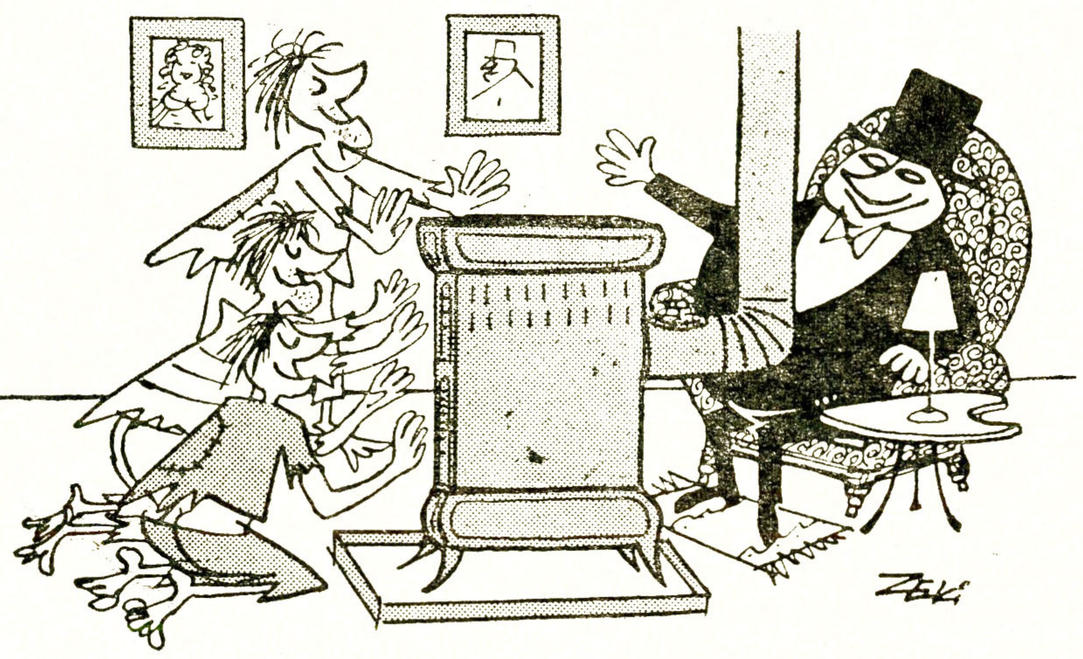

—ZAM'IN ŞEREFİNE YURTDAŞLAR!..

BÖLÜKBAŞI: "DENİZ ÇEKİLDİ, BALIKLAR KARADA KALDI,, DİYOR. (GAZETELER)

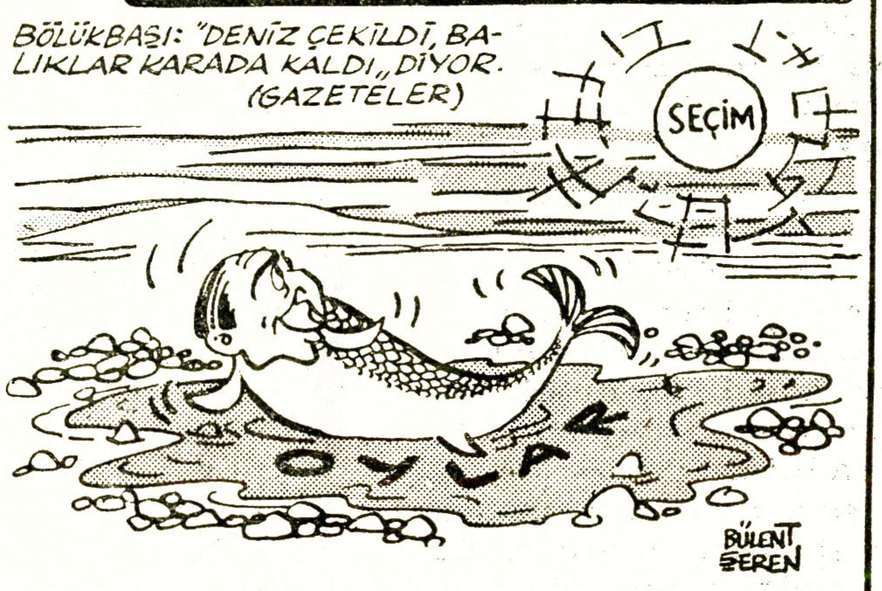

AYNİYLE VAKÎ!..

Mayın

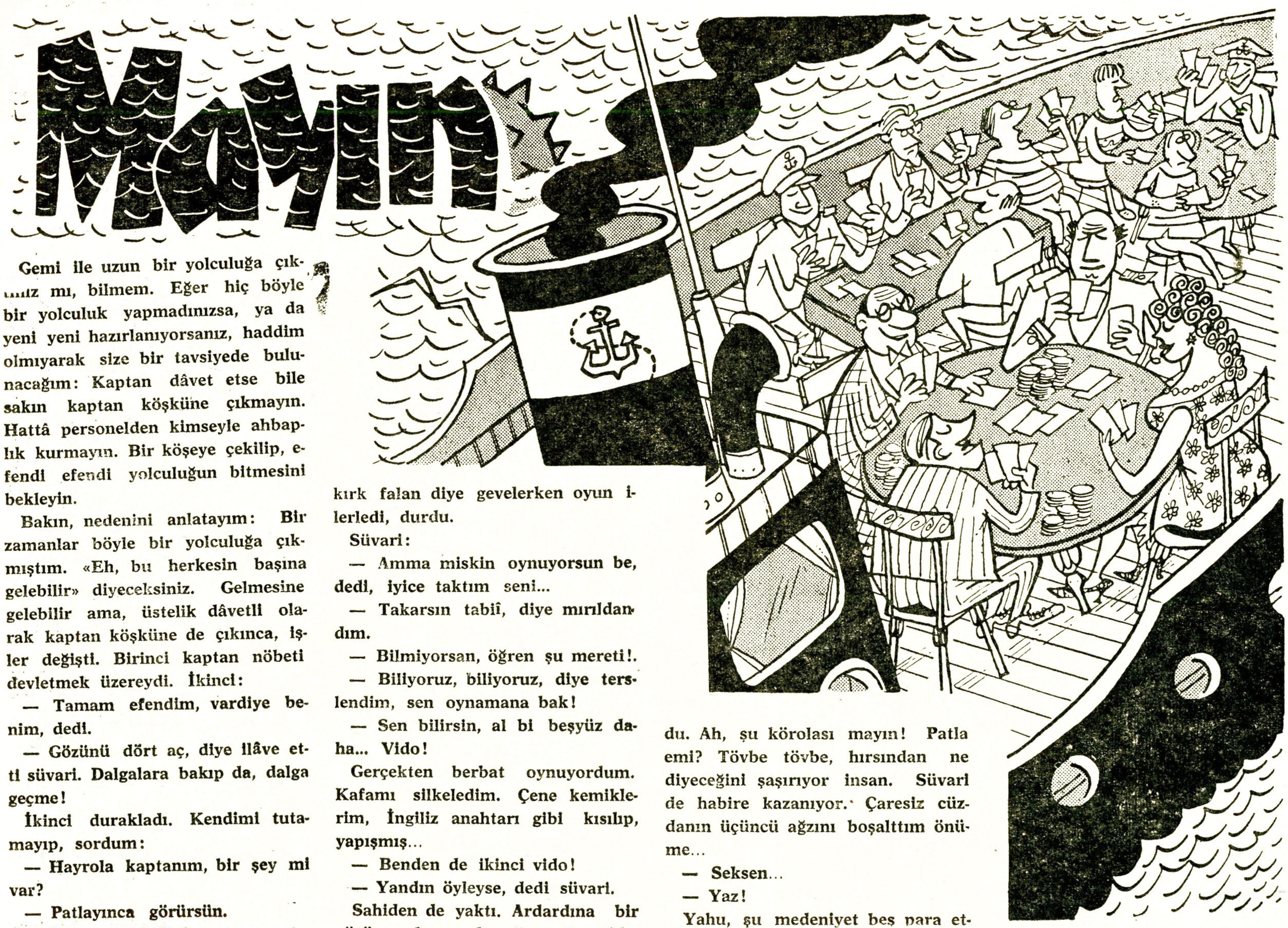

Gemi ile uzun bir yolculuğa çıktınız mı, bilmem. Eğer hiç böyle bir yolculuk yapmadınızsa, ya da yeni yeni hazırlanıyorsanız, haddim olmıyarak size bir tavsiyede bulunacağım: Kaptan dâvet etse bile sakın kaptan köşküne çıkmayın. Hattâ personelden kimseyle ahbaplık kurmayın. Bir köşeye çekilip, efendi efendi yolculuğun bitmesini bekleyin.

Bakın, nedenini anlatayım: Bir zamanlar böyle bir yolculuğa çıkmıştım. «Eh, bu herkesin başına gelebilir» diyeceksiniz. Gelmesine gelebilir ama, üstelik dâvetli olarak kaptan köşküne de çıkınca, işler değişti. Birinci kaptan nöbeti devletmek üzereydi. İkinci:

— Tamam efendim, vardiye benim, dedi.

— Gözünü dört aç, diye ilâve etti süvari. Dalgalara bakıp da, dalga geçme!

İkinci durakladı. Kendimi tutamayıp, sordum:

— Hayrola kaptanım, bir şey mi var?

— Patlayınca görürsün.

— Fırtına mı? Yok canım, ortalık günlük güneşlik...

Süvari gülümsedi:

— Mayın var, mayın!

Yerimden fırlamıştım:

— Mayın mı?

— Mayın ya... Dökmüş gene köpoğlular!..

Sonra, kolumdan çekti:

— Hadi aşağıya, dedi. Bir bezik iyi gider bu yolda...

Bezik iyi gitmeye gider belki ama, bezik de bilmem ki...

— Aldırma, dedi, kolaydır. Şöyle bir iki gösterdim mi, şıp diye ustası olursun. Yalnız dikkat et kuzum, dalgınlığa gelip de salonda, mayın var falan deme. Malûm, moral meselesi bu... Yolcuların huzurunu kaçırmamalı!

— Tabiî, dedim, kaçırmamalı. Zaten bilseler de, bilmeseler de, yolcuların elinden ne gelir? Neden boşuna korksunlar di mi ya?

Süvari anlayışıma hayran, sırtımı sıvazladı:

— Yaşşa, dedi, hadi oturalım beziğe!

Beziğe oturduk. Aklım fikrim mayında, oyunu öğrenmeye çalışıyorum:

— Tamam, dedi süvari, bu işi kıvırdın gitti! Hadi şimdi sahicisine başlayalım.

Neyi nasıl kıvırdığımı bilmiyorum ya, başladık sahicisine.

Süvari, ikiyüz elli dedi, dörtyüz yazdı, vido çekti, ben de seksen, kırk falan diye gevelerken oyun ilerledi, durdu.

Süvari:

— Amma miskin oynuyorsun be, dedi, iyice taktım seni...

— Takarsın tabiî, diye mırıldandım.

— Bilmiyorsan, öğren şu mereti!.

— Biliyoruz, biliyoruz, diye terslendim, sen oynamana bak!

— Sen bilirsin, al bi beşyüz daha... Vido!

Gerçekten berbat oynuyordum. Kafamı silkeledim. Çene kemiklerim, İngiliz anahtarı gibi kısılıp, yapışmış...

— Benden de ikinci vido!

— Yandın öyleyse, dedi süvari.

Sahiden de yaktı. Ardardına bir sürü sayılar yazdı, yığın yığın vidolar çekti... Önümde paraya benzer ne varsa sildi süpürdü.

Vız gelir, dedim içimden. Ben zaten yanmışım. Şunun şurasında, kaç saatlik ömrümüz kaldı ki?.. Mayından korkuyorum, mayından! Can korkusu çoktan iliklerimi sarmış ta haberim yok!

Öyle ya, mayın yahu bu! Şakası olur mu? Değdik mi, pat diye patlayıverir. Sonrasını düşünme artık. En ucuzundan, önce vız diye insan bir havada uçar. Sonra cumburlop denize. Ayıkla kumun çakılını... Sıkıysa tabiî...

Süvari:

— Dalga geçme yahu, yaz şu sayını, dedi, pisipisine kaybediyorsun...

— Hay Allah razı olsun...

Hakikaten pisipisine harcıyordum kâğıtları. Neyseki süvari insaflı adam. İçime bir güven doluyordu gene ılık ılık... Sayımı kurtaran canımı da kurtarırdı elbet. Tabiî tabiî, süvari güvenilir adamdı canım, başkası olsa bakmazdı gözümün yaşına. Paracıklarımı daha çabucak çabucak alıverirdi... Ama süvari? Kimseciklere benzemezdi, sağolsun...

Yeni bir hızla daldık oyuna...

★

Açık denizin pembe buğusu salona iyice sinmiş. Tatlı bir uyku getiriyor insana. Gelgelelim oyunu bırakamıyordum. Ne uyumak, ne güverteye çıkmak hesabıma gelmiyordu. Ah, şu körolası mayın! Patla emi? Tövbe tövbe, hırsından ne diyeceğini şaşırıyor insan. Süvari de habire kazanıyor. Çaresiz cüzdanın üçüncü ağzını boşalttım önüme...

— Seksen...

— Yaz!

Yahu, şu medeniyet beş para etmezmiş be! Mayını patlatmasını beceriyorlar da, patlatmamasını beceremiyorlar. Âlimlermiş, bilmemnelermiş, turp sıkayım kafalarına. Çocuk oturağı kadar birşey topumuzu havaya uçuracakken medeniyet uyuyordu. Yuh be! Tek dişi kalmış canavar! Yakalasam, o dişini de ben tıkacaktım boğazına...

— Vido!

— Tamam...

E, n'oluyoruz? Bizim canımız, şimdi yani, ikinci kaptanın uykulu gözüyle, lumboz deliğinden yunus balıklarına tükürük atan birkaç tayfanın ferasetine mi kalmıştı? Hey Allahım, hey yarabbim!

— Azizim zevki kaçıyor bu işin, biraz canlı oyna! Yoksa bırakıcam oyunu!

— Aman kaptan, gözünü seveyim, tatlı tatlı oynuyoruz işte...

İçin çıksın mayın! Aman çıkmasın...

Oynadıkça içeri gidiyorum. Ama gel de oynama... Paramızı kurtaralım derken canımız, canımızı düşünürken paramız tehlikeye düşüyor. Düşüyor demek az bile, gömülmüşüz tehlikeye... Cüzdanın dördüncü ağzı son nefesini vermek üzere, canımızsa bir mayına emanet! Birazdan patlardı nasıl olsa. Hele bu arada öksüren tıksıran olmuyor mu, kalkıp gırtlağına sarılasım geliyordu. Birdenbire mayın patlaması, mayın fısılaması sanarak, öksürük tıksırık olduğunu anlayıncaya kadar, kanımın damarlarımda donduğunu hissediyordum.

— Yahu dalgın dalgın oynama be, biraz kazan da oyunun zevki gelsin!

— Doğru, gelsin ya...

Son demimiz zevkli geçsin, diyordum içimden.

— İyi ama, sen neden dalıyorsun?

Süvari bu sefer, cüzdanımdan alıp, aklıma takmıştı kancasını...

— Hiç, dedim.

— Söyle, söyle...

— Şey canım, şu mayın...

— Aman sus, söyleme söyleme!

Süvari nerdeyse iskambillerini gırtlağıma tıkacaktı.

— Oldu mu ya, yukarda ne tenbih ettikti sana?

— Peki peki susuyorum işte, kimse duymazdı ama...

— Yooo olmaz, tecrübeme itimat et azizim, kulağı radar gibi hassas insanlar vardır. Ben nelerini...

Süvari sözünü bitirmeden, yerimden zıpzıp gibi sıçramıştım:

— Radar ya, radar!

— Bağırma yahu, tabiî radar!

— Radar ya...

— Anladık, radar!

— Radar...

— Radar işte...

Nihayet dilimi çözebildim.

— Yahu, bu gemide yok mu radar?

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

— Kış mevsiminde kızlar böyle dolaşırsa, güneş de böyle doğar tabiî, ahbap!

— Vaaar...

Yüzüme acılı kızgın bakıyordu süvari...

— O halde... Radar var da... Yukarda ikinci kaptana...

Süvari kaşlarını çattı:

— Aaa, kapa şu bahsi canım, bu kadarına da emniyeti suiistimal derler. Arkadaşlığa sığmaz yani... Oynayacaksak oynayalım, oynamıyacaksak bırakalım...

— Kızma birader, kimse duymayacak tabiî... Yani demek istiyorum ki, şey... Radar var da yani, ikinci kaptanı neden şeyttin yani?..

— Kimseyi şeytmedim azizim, oyununu oyna! Ya da bırakalım...

Artık takatim kalmamıştı. Ölümü göze almış bir bitkinlikle:

— Eh, bırakalım bari, dedim.

Zaten cüzdanımda birkaç taşdelen suyu içebilecek para kalmıştı.

Süvari:

— Ben biraz köprüyü kolaçan edeyim, dedi, ne olur ne olmaz, nâzik durum!

Kendimi, kıyıdaki bir kanepeye bitkin atarak:

— Çıkın ya, bakın! diye inledim

— İstersen gel...

— Tövbeler olsun, sen git!

— Sen bilirsin, dedi süvari.

Merdiveni tırmanırken durakladı. Salonun dibinde tek gözüyle uyuklayan birine:

— İbrahim bey, İbrahim bey, diye seslendi, gel sana gezdireyim kaptan köprüsünü...

Adam:

— İyi olur ya, dedi.

Biraz canlanmış halde, süvarinin peşinden merdivenleri tırmandı...

★

Masaya abandım. Vücudum destek bulunca tel gibi gerilen sinirlerim birdenbire gevşediler. Eni konu uyuyakalmışım...

Uyandığım zaman, salonda bir uğultu vardı. Hayli kalabalıklaşmıştı. Hepimizi sağ salim görünce, asabım yeniden bozuldu. Patlayası mayın, bari ben uykudayken patlasaydı, Allah kahretsin diye hayıflandım. Şimdi ecel dakikalarını yeni baştan say bakalım. Hem de herşeyden habersiz şu masum insanların ölüme yaklaşan varlıklarını bir cellât fütursuzluğuyla seyrede seyrede...

N'etsem n'eylesem diyordum, param da yok ki yeni bir oyuna dalsam... Birdenbire boğuk bir ses çalındı kulağıma:

— Yahu, gemide radar yok mu, radar?

Baktım, tâ dipteki masada, demin süvariyle köprüye çıkan adam! Bezik kâğıtları elinde, cüzdanı çarkçı başına boşaltırken barbar bağırıyor!

Sorusuna yaygın bir cevap geldi:

— Vaaar...

Bu da süvarinin sesiydi.

Aklımın şimşeği tam çakacakken, süvarinin yumruğu masaya indi:

— Vido!

Mayın patladı sandım, bayılmışım...

★

Gemi doktoru nezaretinde yatarak, hasta kamarasında geçirdiğim iki gün nasıl geçti bilmiyorum. Trabzon'a çıktığımda yaşadığıma hâlâ inanamıyordum. Kaptan köprüsünden, satıcı kayıklarına «Avara borda, avara borda!» diye haykırarak, hiddetli küfürler saçan süvariye, el sallayıp, bir motora atladığımı hayal meyal hatırlıyorum.

Fakat, aradan birkaç zaman geçince başka bir gemiyle yaptığım yolculukta, duyduğum şu sözleri son harfine kadar hatırlıyorum. Galiba yaşadıkça da unutmayacağım:

— Ha, o geminin süvarisi mi? Ayol kaptanlar başta, bütün gemi personeli zengin oldular. Bir mayın dalgası tutturmuşlar, milletin sinirlerini bozduktan sonra, kumarda soyuyorlarmış!..

Asıl mayın, kafamda, bu sözleri işitince patladı.

BÜL - Hİ - ŞER

※

Basınç

— Oğlum, barometreye bak, sabahtan beri düşmüş mü?

— Bakmak istemez, düştüğüne kalıbımı basarım.

— Nereden biliyorsun?

— Ben düşürdüm!

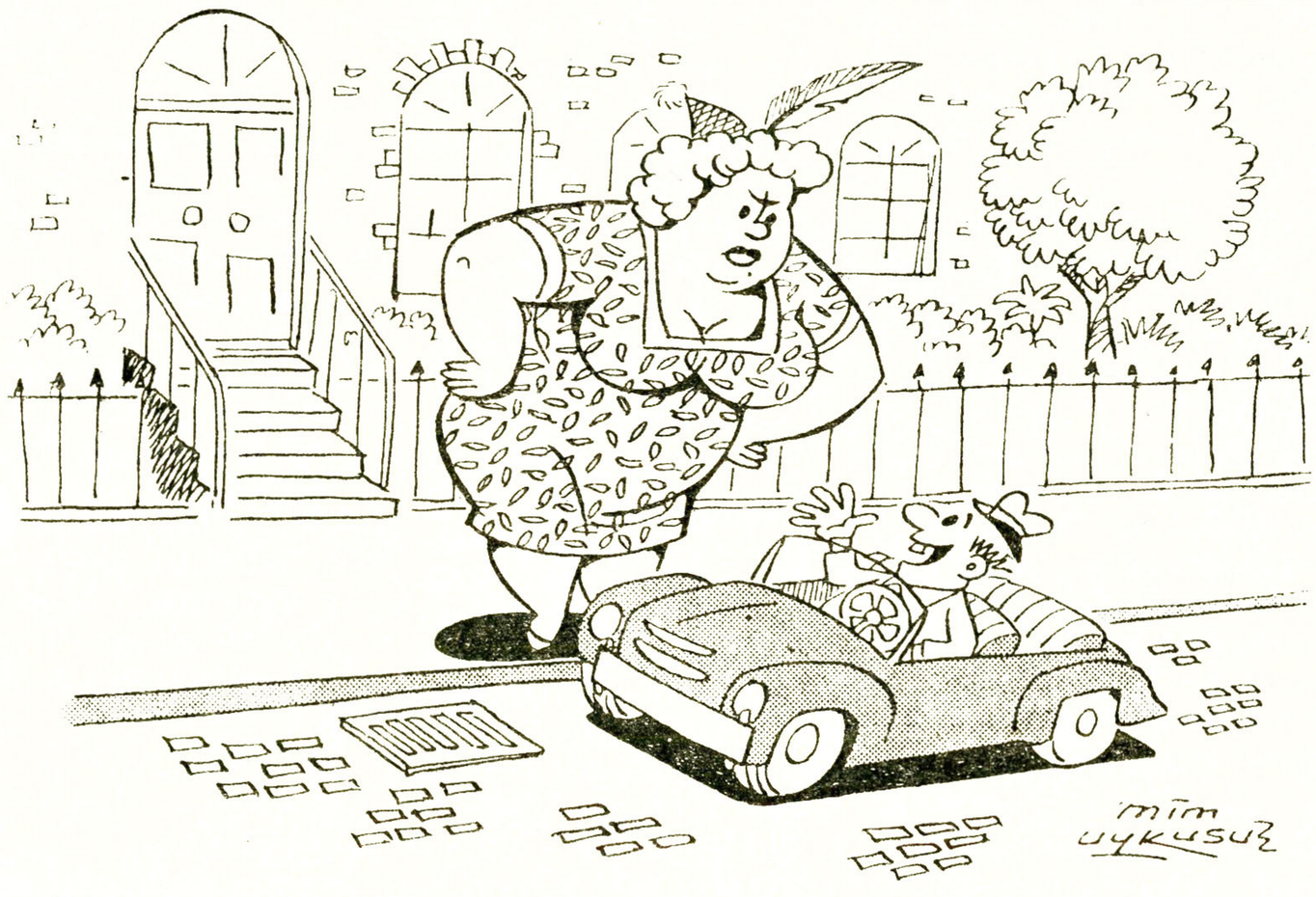

— İşte sözümü tuttum karıcığım... Sana evlendiğimizdenberi minicik bir arabamız olacak demez miydim?..

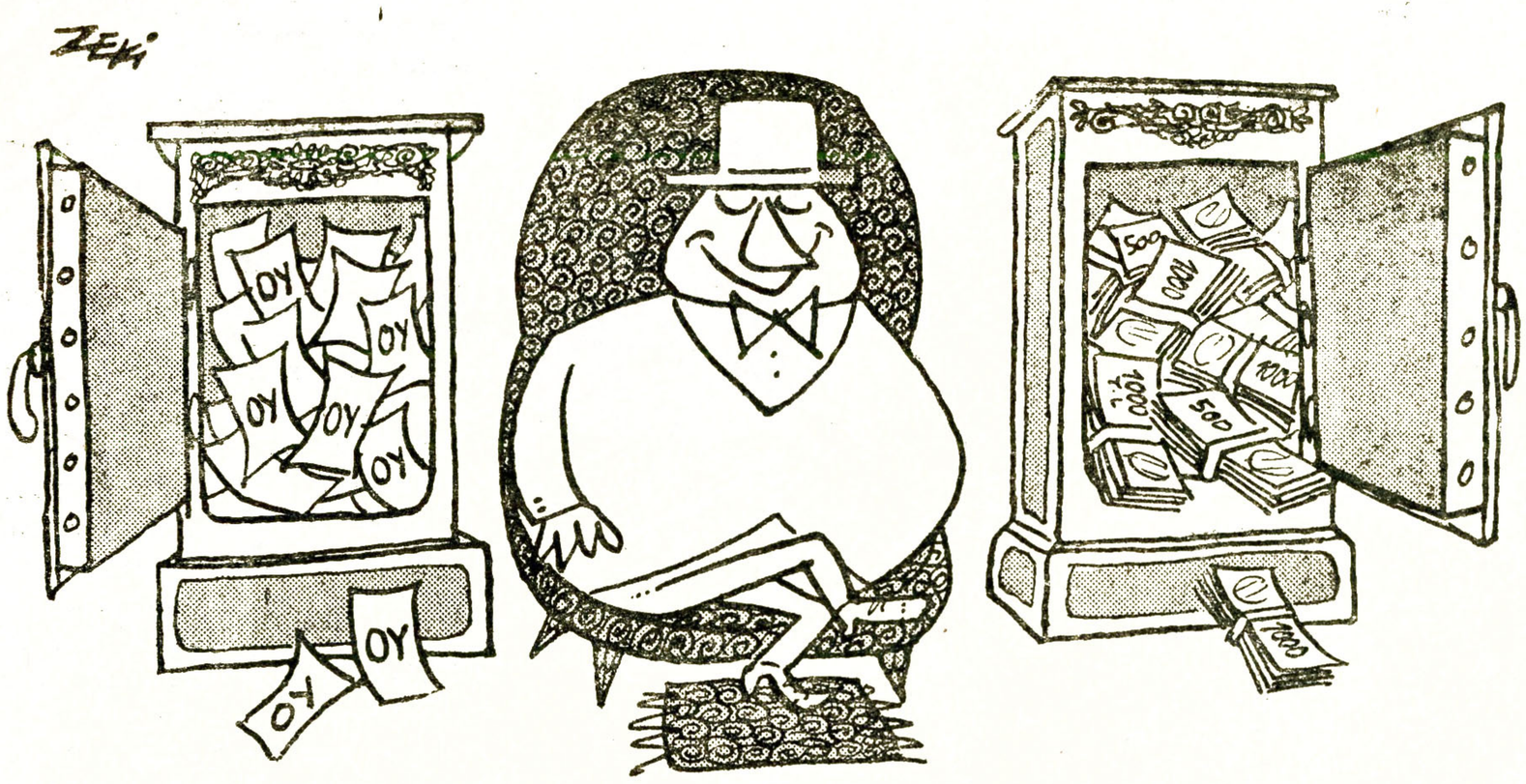

YAZISIZ!

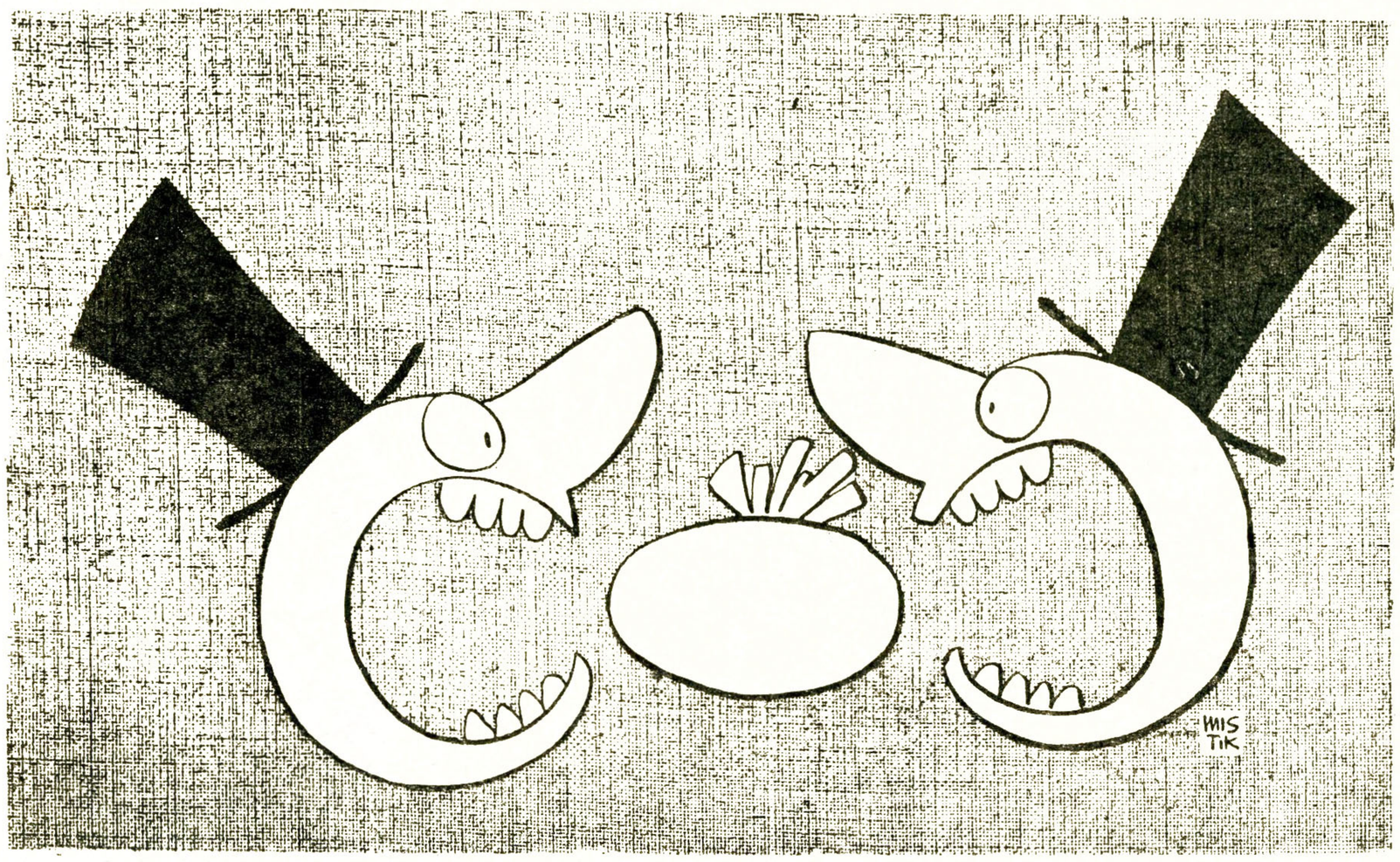

Aykırı kuvvetler!

Seçimlerde 13 kişi öldürüldü. (Gazeteler)

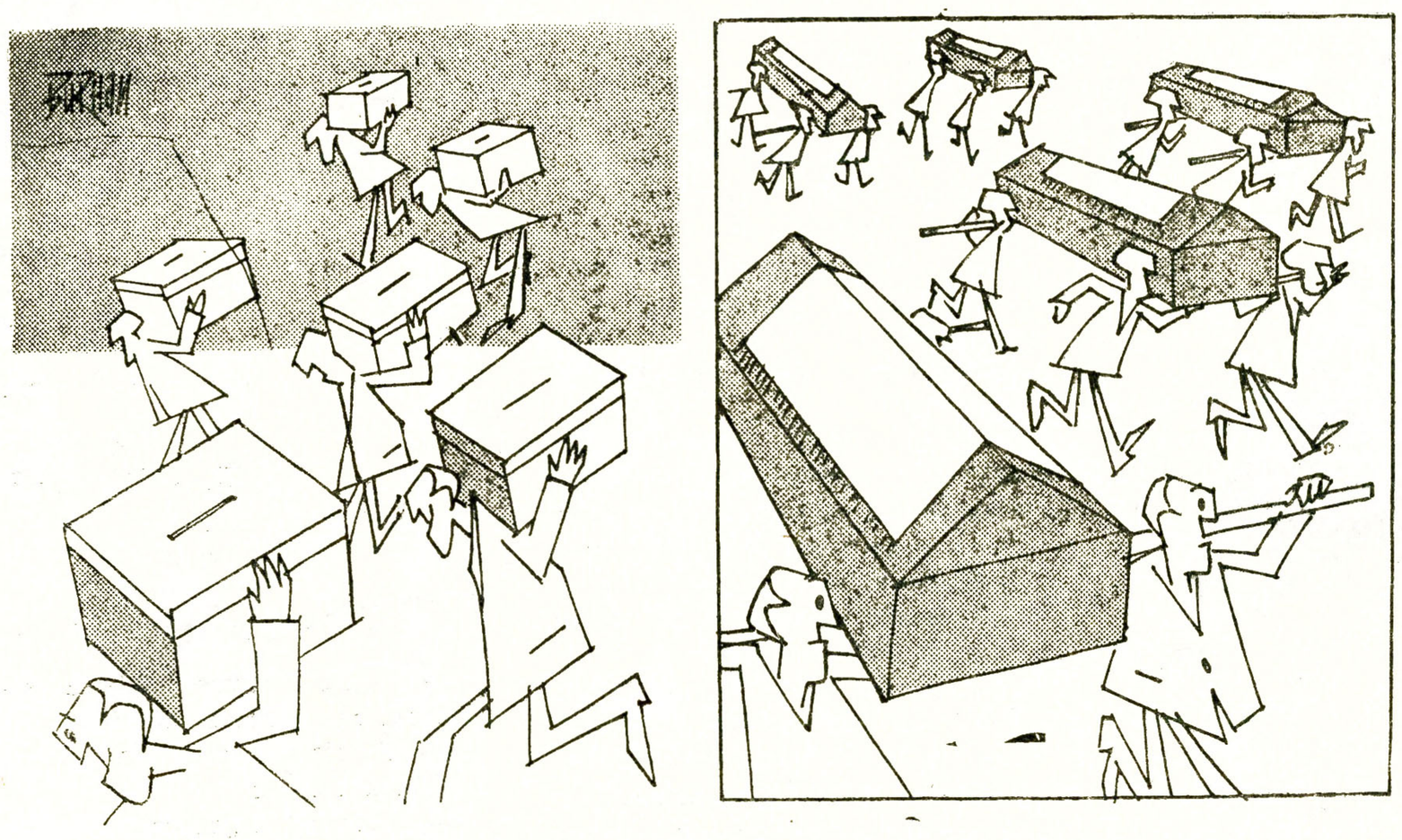

Böyle gelir ..... Böyle gider!

BİR PAZAR NOTU

Pazar: Bu sabah kocam kalkar kalkmaz sırtına eski bir (Pull) geçirip, evi derleyip toplayana kadar şöylece bir (Footing) yapacağını söyledi. Gerçekten etrafı toplamak çok (long-teim) sürdü. İşim bitince yoruldum, şöyle bir uzanıp elime de arkadaşlarımdan birinin verdiği (Best-seller'i) aldım. Karnım acıkmıştı hemen bir (toast) yapaak yedim.

Kocam gelir gelmez (Pressing) den bu gece giyeceği pantalonu almadığımı anlayınca kıyameti kopardı.

Neyse ortalık yatıştı, beraber giyinip kayınvaldeme gittik. Kayınpederim de hep kendini büyük (Businessman) zannetmez mi? Mütemadiyen çalıştığı yerin (trust) undan bahsetti durdu, tabiî...

Kayınvaldem nasılsa elbisemi pek (New-look) buldu.

Yemekten sonra sinemaya gittik. Kocam ile de bir (Western) görelim diye tutturdu. Anlaşı-

lan imkânını bulabilseymiş, hiç değilse Texas'da doğsaymış (Cow-boy) olacağına şüphe yoktu.

Ben ise (santimental) filmleri tercih ederim. Nihayet (policier) de karar kıldık.

(Gangster) ler öylesine bir (hold-up) a muvaffak oldular ki... Ama müthiş (sexy) bir (pin-up) onları polise ihbar ediyor... Kocam bunu pek de (Fair-play) bulmadı. Halbuki pekâlâ (Suspehce) sayılır, bana kalp çarpıntıları verdi ya...

Bir bara gidip (drink) aldık. Seyrettiğimiz (box) maçı çok (enteresandı). (Favori') si üçüncü (Raund) da (K-O) oluverdi.

Tamamiyle (Grayyg) oluverince (manageri)i ne yapacağını şaşırdı.

Kocam artık (public-relation) u için bir arabaya ihtiyaç gösteriyor. Doğrusu (Standing) i için de gerçekten lâzım.

Hem (Week-end) lerde arkadaşlarımızın (bungalow) larına gideriz. Yalnız bir tanesi de sağ olasıca fazla (snop) tur. İki cümlenin arasına başka bir lisan karıştırmasa olmaz, sanki... İlle dil bilgisini göstermek için ukalâlık edecek... Gene de severim hınzırı!

— Bana oy verirseniz mesken sahibi olursunuz, dememiş miydim?..

Huzursuzluk!

GÖZLERİNDEN GÖZLERİME!

Yıllar yılı arıyordum,
Her geçene seni sordum,
Bulmamaktan korkuyordum,
Peşindeydim ölsem bile!

Sana doğru koşamamak,
Engelleri aşamamak,
Olmazdı sensiz yaşamak,
Bak, şu perişan halime!

Ben yürüdüm, sen yürüdün,
Beni ardından sürdün,
Bütün ruhumu bürüdün,
Acımadın gençliğime!

Rüzgârda kahkahan vardı,
Kokun yeryüzünü sardı,
Beni çileden çıkardı,
Kavuşmamak sevdiğime!

Seni bulmak için koştum,
Seni aradıkça coştum,
Ne deli, ne de sarhoştum,
Âşık oldum bile bile!

Açtığın yara derindi,
Acın ciğerime sindi,
Aşkın hıncımla silindi,
Düşman oldum günden güne!

Artık ölmek istiyordum,
Öldürmeliyim diyordum,
Tam sana yetişiyordum,
Dönüverdin birdenbire!

Bakışınla dindi sancım,
Geçti birden bütün hıncım,
Sıçrayınca bir kıvılcım,
Gözlerinden gözlerime!

TAHİR NEDİM

DÜŞÜNEN ADAM!

ZAMDAN ZAMA!!

Sonu yok mu bu zamların?
Döğüş döğüş Kamber altta!
Dünden beter, bugün - yarın
Döğüş döğüş Kamber altta!

Gölgemizden korkar olduk
Canımızdan bıkar olduk
El eline bakar olduk
Döğüş döğüş Kamber altta!

Ne baştaydık, ne de sonduk,
Gündüz konduk, gece konduk
Yazboz tahtasına döndük
Döğüş döğüş Kamber altta!

Kambur üstüne çift kambur
Ağu boşalt, zehir doldur
Batmış esnaf, bıkmış memur
Döğüş döğüş Kamber altta!

Yazıya zam, turaya zam
Beyaza zam, karaya zam
Kiraya zam, biraya zam
Döğüş döğüş Kamber altta!

Gün doğarken zam geliyor
Her nefeste gam geliyor
Gelince de tam geliyor
Döğüş döğüş Kamber altta!

Ne tad kaldı, ne tuz aşta
Tuşa geldik her savaşta
Ne üstte kaldı, ne başta
Döğüş döğüş Kamber altta!

Kimi görsem benden berbat
Bize göre değil hayat
Çekmeye kalmadı takat
Döğüş döğüş Kamber altta!

AHMET BİLAL

— Hanım, şimdi dün akşamki rüyayı anlatmanın sırası mı?

Bir kadın olsun da...

Emekli çapkın paşa, çoktan beri gözüne kestirdiği bir güzel kadınla anlaşmıştı. Yazın, ailenin köyde olduğu bir gün, güzel pilici şehirdeki eve atabildi.

Ev bomboştu. Yaşlı çapkın eliyle mezeler hazırlamış, içkiler soğutmuştu. Nihayet yirmi beş yaşındaki sarışın dul gelmiş, kadehleri parlatmaya başlamışlardı.

Fakat, aksilik bu ya, tam âlem yapacakları sırada, bir anlaşmazlık yüzünden, genç kadın öfkelendi: Sokağa fırlamasiyle, kaybolması bir oldu.

Paşanın iştahı kursağında kalmıştı. Sarı kanaryayı aşk kafesinden kaçıran acemi kuşbaz da arkasından sokağa fırladı. Sağa baktı, yok. Sola baktı, yok...

O sırada tenha sokaktan geçen yaşlı bir adama sordu:

— Buralarda bir kadın gördünüz mü?.. Ne tarafa gitti?

Adam tuhaf tuhaf bakıp gülümsedi:

— Hangi kadın, nasıl bir kadın?

Kırk yılda bir ayranı kabaran sarhoş çapkın cevap verdi:

— Artık hangi kadın olursa olsun!...

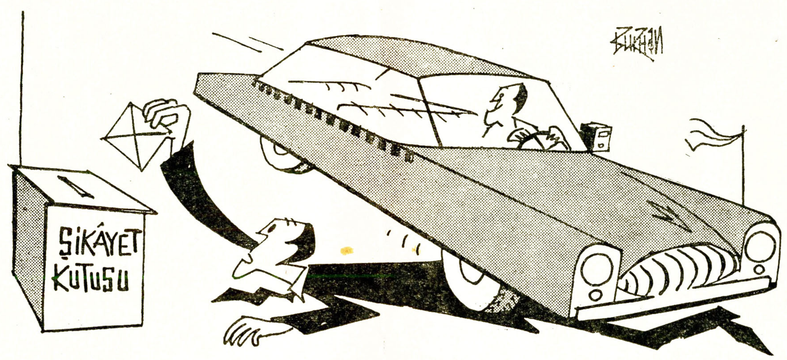

Trafik Şubesi şikâyet kutuları koyacak. (Gazeteler)

Ya Hırsız Girerse?..

Mişon hastalanmış, ölüm döşeğine düşmüştü. Bir ara gözlerini aralayıp merakla sordu:

— Raşel burada mi?
— Evet Mişon.
— Şalom?..
— Evet baba...
— Sara da burada mi?
— Evet baba.
— Levi?..
— Ben da burdayim.

Bunun üzerine Mişon bağırdı:

— Öyle ise, şimdi tükana kim bakiyor?

Aferin

Muhsin Ertuğrul, yeni yetiştirdiği gençleri imtihan ediyordu. İçlerinden birine:

— Siz söyler misiniz bana, dedi. Bir adam sahnede tek başına konuşursa, buna ne derler?

— Monolok.

— Güzel. Ya, iki kişi karşılıklı konuşurlarsa?..

— Diyalok.

— Bravo! Peki, ya dört kişi konuşurlarsa?..

Delikanlı düşündü, düşündü, sonunda buldu:

— Katalok!

— Nasıl, mutlu musun şekerim?

TIMARHANEDEN

MEKTUP

YAZAN :

★ BİR AKILLI ★

Benim oraya ve onların arasına **düşmem, bir san'atseverlik kazasından başka bir şey değildir. Başım belâya şu bildiğimiz surrealist resim sergilerinde girdi. Resme ilgim de zaten son günlerde başgöstermişti: Salvador Dalli'ye bir numaralı hayran kesildikten sonra..**

Yaşım, Akademiye devam etmeme müsait değildi. Ama, sergilerde resim kültürü yapmam pekâlâ mümkündü. İlkin, kendime fiyakalı bir çanta aldım ve aynanın başına geçtim: Çanta, beni, enikonu açmıştı. İçini bloknot ve kalemle doldurdum. Şimdi sıra, gazetelerde çıkan resim sergilerine ait haberleri takibetmemde idi. Artık, beni görmeliydiniz! Elimde çanta, hemen yeni açılmış resim sergilerinden birine damlıyordum. Elimde çantayı görünce, kimbilir, beni ne sanıyorlardı? O kimseye eğilmeyen Picasso'nun çırakları karşımda iki büklüm oluyorlardı:

— Buyrun, efendim, buyrun, buyrun!..

Meselâ, içinde bir takım renklerden başka hiçbir şey bulunmayan herhangi bir tabloyu göstererek soruyordum:

— Bu ne?

Biri:

— Karpuz, diyordu.

Başımı kaşıyarak:

— Hem de turfanda karpuz..

«Olmaz böyle şey» der gibilerden başımı iki yana sallayınca:

— Uçan daire, diyordu, bakın, dünyaya ne kadar yaklaşmış..

Parmağımı puslu bir grinin üstüne bastırıyordum:

— Burası Londra galiba?

— Bravvo, nasıl bildiniz?

Gayet ciddî:

— Geçenlerde, diyordum, Londradaki bir arkadaşımdan mektup aldım. Londra, yılın altı ayı sisten puslu gri bir renge boyanıyormuş.. Çocuk, yalan yazacak değil a!. Fakat, elimde olmayarak birine verip veriştirdim. Herif, duvara bembeyaz bir kâğıt asmış. Sordum:

— Bu nedir? diye..

Elerini oğuşturarak:

— Efendim, dedi, bunun adı, «Robenson tablosu» dur..

— Hani Robenson nerede?.

Aşağılık aşağılık gülümsedi:

— Göremezsiniz..

— Sebep?

— Çünkü, Robenson yalnızlığın sembolüdür. Yalnızlık ise, boşluk demektir. Aklı başında bir ressam böyle bir tabioda fırçasını kullanmaz..

Bu kadarı fazla idi. Tepem attı:

— Öyleyse, dedim, İzmit kâğıt fabrikası hergün tonlarca «Robenson tablosu» imâl ediyor.

Ama, bu ara notlar da alıyordum tabiî. Resim sergilerinden pürhışım ayrılırken çoklukla da arkamdan seslenenler oluyordu:

— Nereye yazacaksınız, üstad?

Mademki üstaddım, derhal açacağım resim sergisinin hazırlıklarına başladım. Kararlıydım: Resme bir takım yenilikler getirecektim. Zira, bu beceriksiz herifler güzelim resim san'atını kuşa çevirmişlerdi. Bizim jönlerden birinin resmini yapıp, altına, «Natür-Mort» diye yazdım. Başıma ne geldiyse de bu resimden geldi zaten.. Jön, hakkımda dâvâ açtı. Hâkim, hemen hemen her celse özene bezene yaptığım resmi gösteriyor ve soruyordu:

— Bu ne?

— Armut, diyordum, hem de Mustabey armudu! Görmüyor musunuz?

Görüyordu ama, herhalde ağzının tadını bilen bir adam değildi. Beni, adlî tıbba havale etti. Mahkemeyi adım adım takibeden babacığım işlerin sarpa sardığını görünce, dâvâsından vazgeçmesi için bizim jöne:

— Kusura bakma be yavrum! O, küçükken manav olmak istiyordu, diye yalvarıp duruyordu. Kaç defa mahallenin çocuklarını küfelere doldurup, kimini üzüm, kimini ayva olarak satardı. Ressamlığı sonradandır. Mamafih, çocukları tartarken kat'iyyen hiyle yapmazdı.

Ama, beni, babam bile kurtaramadı. Şimdi burada şöhretler koğusundayım. Çok şükür, önüme gelen domatese, patatese, kırmızı turba benzeten manavlar arasında değilim. Hamdolsun, gerçek sanatseveri de burada buldum. «Natür-Mort» tabloma bayılıyorlar. Bilhassa Napoleon omuzumu sıvazlamaktan kendini alamadı:

— Her devlet adamı, dedi, sizin gibi bir sanatkârı mutlaka elinden tutmalıdır. Siz, natür-mort resme insanı sokmakla büyük bir buluş yapmışsınız.

— O gördüğünüz herif, dedim, zaten filmlerinde natür-mort resmi temsil eder. Ben, bir şey yapmadım ki..

Napoleon, bu tevazuma hayran kaldı. Sonra gidip Jozefine dördüncü mektubunu yazmağa başladı. Bana da iltifatta bulundu:

— Ona, sizden bahsedeceğim!..

Fakat, Jozefin oralı bile değil. Ayna olarak kullandığı bir Ankara kedisinin karşısına geçmiş, kiremit tozuyla rujunu tazeliyor. ...

Brütüs, dün belli etmeden Barbaros Hayrettin Paşanın palasını çaldı. Jül Sezar'ın senatodan dışarı çıkmasını dört gözle bekliyor. Fakat, Jül Sezar kabız, bir türlü çıkamıyor. Millet, yüz numaranın önünde kuyruk oldu. Diğer taraftan Şerlok Holmes tetikte. Brütüs'ü, Sezar'ı öldürmesini müteakip hemen yakalayacak. Bunun için de terkos suyundan kelepçe yapmağa çalışıyor.

Bakın size Jozefini anlatmayı unuttum. Annesi hâlâ rejide çalışır ve gelincik paketleri içinde muhayyel sevgilisine aşk mektupları göndermeğe bayılır. Gelincik içiyorsanız, tanırsınız canım..

Son zamanlarda Katerina ile Baltacı Mehmet işi azıttılar. Hepimiz, bir mazbata hazırladık. Muhtara göndereceğiz. Bizim mahallenin yeni muhtarı kim biliyor musunuz? Yine başhekim. Hani seçimle geleceklerdi birader? Halbuki biz oyumuzu merhum 1946 nın ruhuna vermiştik.

Şekspir, Hamleti kaleme aldı. Elia Kazan «İsmail Dümbüllü Hamlet için biçilmiş kaftan..» diyor. Fakat, Şekspir ayni fikirde değil.. Hamleti, babası Feriköylü tulumbacı şakire oynatacak.

Deli Petro (aramızda ne işi var, bilmiyorum) nun yine sarası tuttu. Kendisinin dağ keçisi olduğunu söylüyor. Sütçü İlyas, sabahtanberi onu sağmağa çalışıyor. Kan-ter içinde kaldı, zavallıcık.

Romeo, bugün sinek kaydı traş olmuş.. Jüliett'in balkonu altında «Doktor, doktor civanım!» şarkısını söylüyor. Gazinocu Ruhi, karar verdi: Mutlaka onu angaje edecek. Çocuğun peşini organizatörler de bırakmıyor. Başı dertte..

Bana gelince... Kovboy olmaktan ve geceleri kementle ayı tutmaktan vazgeçersem, yarın taburcuyum..

Mektubunuzu Aldım...

Sevgili sırdaşlarım,

Bu hafta cevapları bir yana bırakıp, sizlerle kısa bir hasbıhal yapmam ve bazı açıklamalarda bulunmam gerekiyor...

Ben, Gönül Sırdaş olarak, kalemimi sadece sizin kimseye açamadığınız veya açmak istemediğiniz sırlarınıza, teselliye muhtaç gizli dertlerinize, olmasını isteyip de sonucunu tâyin edemediğiniz arzularınıza, elimden geldiği kadar ve samimiyetle cevap vermek üzere kullanacağımı, taaa başlangıçtanberi anlatmaya çalışmıştım...

Ama, bugün elimdeki mektuplara bakınca görüyorum ki, ya ben anlatamamışım, ya bazı sırdaşlarım ilk sayıları okumadıkları için anlamak fırsatını kaçırmışlar.

Mektupların içinde bana sırlarını açanlar değil, bir ilkokul çocuğunu imtihana çeker gibi sual sormaya kalkışanlar var. Meselâ, sigara zararlı mıdır, faydalı mıdır, diye soruyor birisi... Başka birisi, müshil ilâcı olarak hintyağı mı, yoksa İngiliz tuzu mu iyi gelir diyor... Daha acayipleri de var: Ben şoförüm, vaktiyle memur olmak fırsatı geçmişti elime, memur olsaydım daha mı iyi olurdu diyor, birisi de...

Canım, bunlar ne kimseye açıklanmıyacak bir sır, ne de cevabı bilinmiyecek şeyler... Bunları sormak için bana gönderdikleri mektubun posta parasına, hele ben de cevap vermeye kalksam bu sütunun satırlarına yazık değil mi?

Bir de hakikaten bilmedikleri tıbbî, iktisadî, coğrafî, v.s... Yani ilmî hususları öğrenmek isteyenler çıkabilir. Ama, onların cevaplandırılacağı yer de bu sütun değil... Birçok günlük gazetelerde bu gibi bilgileri almak isteyenlerin faydalanması için köşeler açılmış, cevaplar veriliyor. Onlara yazsınlar...

Değil mi, sevgili sırdaşlarım? Hem ben de, bu gibi açıklamalar için, bir daha bu sütunu böyle boşu boşuna işgal etmek zorunda kalmayayım.

Sırdaşlığa değer sırlarınızı cevaplandırmak üzere mektuplarınızı bekler, hepinizin gözlerinden öperim.

Gönül SIRDAŞ

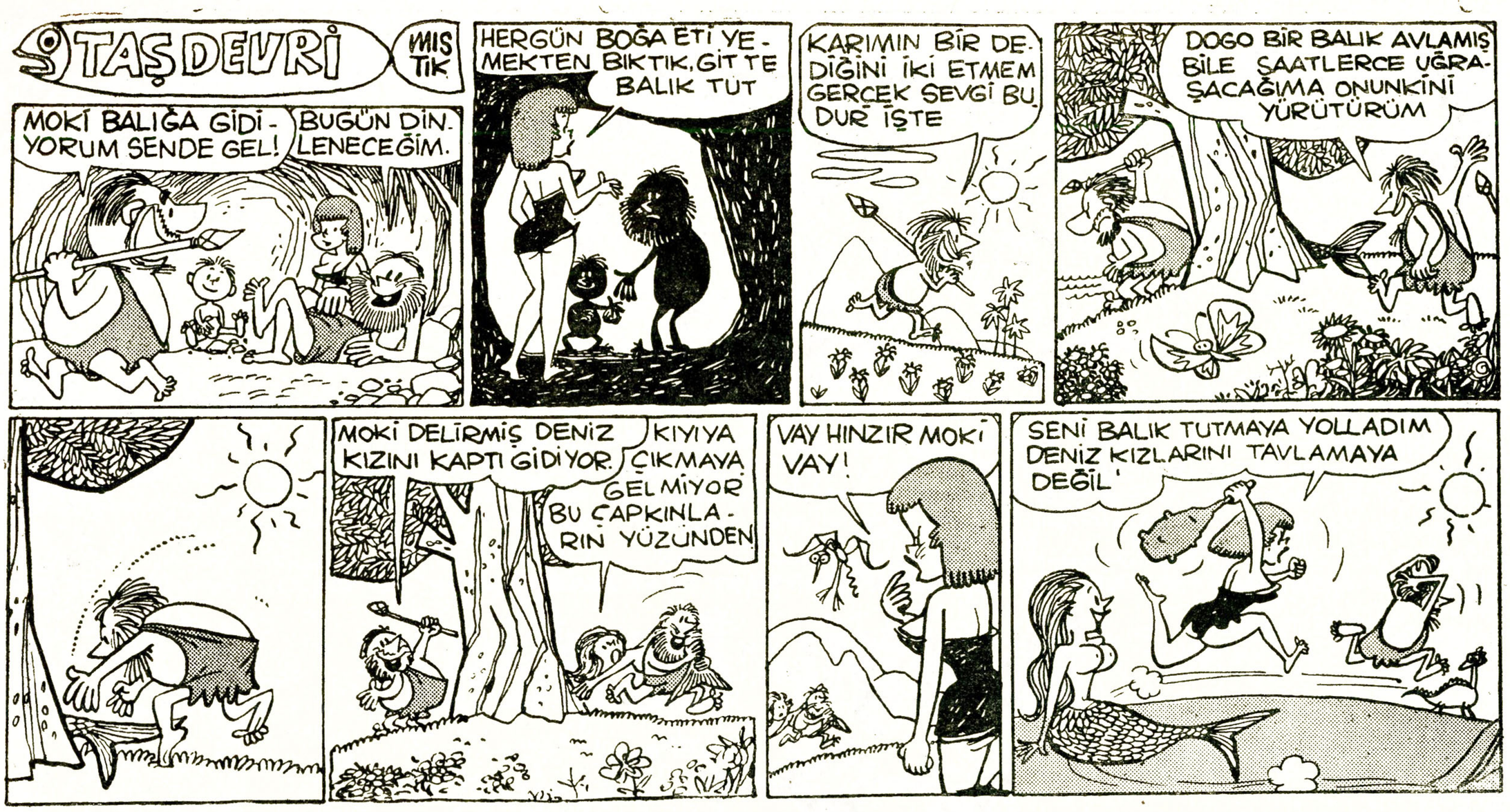

Murtaza

Orhan Kemal'in en güzel Romanı

— 7 —

Azgın; «Efendi müfendi deyip de burnunu şişirme şu ipnenin lan» ın karşılığını bekledi, alamayınca, Boşnak kapıcıyı kendisi cevapladı:

— Gitmiş. Fen müdürü...

Sâhi, ne demişti? Ulan bu Nuh da az anasının... Eski devirler, ah eski devirler olmalıydı şimdi. «Anam avradım olsun onu da, onu da, ötekini de bir iki demez çeker çeker vururdum!»

— Fen müdürü ne dediydi lan?

Nuh:

— Onu diyecektim, dedi, komadın ki anlatayım!

Kızdı:

— Komadım da, elini ayağını tutmadım ya!

Nuh, ağzını olanca sıkı tutmak istemesine karşılık gene de:

— Bu pâlikeye bir Mırtaza ilâzımdır dedi herif be!

Azgın'ın tepesi attı:

— Mırtaza ilâzımmış da Azgın ilâzım değel miymiş?

Nuh da ayni kanaattaydı: Murtaza lâzımdı da Nuh değil miydi?

Ama Azgın kendi sorusunun karşılığını bekliyordu. Alamayınca Nuh'un göğsüne elinin tersiyle vurdu:

— Ha?

Nuh kendine geldi:

— Ne?

— Murtaza ilâzımmış da Azgın gibi bir babayiğit ilâzım değel miymiş?

Nuh kesti attı:

— Orasını sormadım vallaha...

Barakadan çıktı. Elindeki cigarayı baraka tahtasında söndüren Azgın da çıktı. Çekişerek fabrika içlerine yürüdüler.

Boşnak kapıcı çabucak süpürgeyi kaptı, yerdeki cigara küllerini süpürdü. Olabilirdi ki, Murtaza efendi çıkagelir, külleri görür, vazife bir sırasında cigara içtiğini sanırdı. Fakat aşk olsundu şu Murtaza efendiye! Demek yarım saat önceki işçi galeyanı, «Murtaza - istifa, Murtaza - istifa» lar hiç bir netice vermemiş, gece yarısı yatağından kalkıp gelen Fen müdürü bu kadar insanı değil, gene de Murtaza efendiyi haklı bulmuş, «Bu fabrikaya bir Murtaza efendi lâzımdır!» demiş.

Süpürgeyi kapı ardına saygıyla korken aklı hep Murtaza efendide, «Aşk olsun» diye geçiriyordu.» ... aşk olsun. Demek Fen müdürü, bu fabrikayı Murteza efendisiz idare edemiyeceğini anlamış?»

Aklında Murtaza efendi, iskemleleri düzeltti, masa üzerindeki kapı kâatlarını çengellelerine saygıyla taktı. Artık Murtaza benliğine işlemiş, her davranışına içinden bakıyor, her davranışındaki doğruluk eğriliği kontrol ediyordu sanki.

Baraka içinde, elleri arkasında ileri geri dolaşırken, Murtazayla dopdoluydu ki, birden Murtaza. Aslında, birkaç dakikadanberi gelmiş, kapıda, göğüs dışarda, karın içerde, gözler vazife bir sırasında barakada tur atan, piyasa eden, bu suretle fabrika disiplinini bozan kapıcıya gözlerini dikmiş, burun kanatları öfkeden titriyerek bakıyordu. Disiplini gevşek, yıllardır gevşemiş bu disiplini bir türlü sıkıştıramadığı adama dehşetle sordu:

— Abe nedir bu işlem vazife bir sırasında?

Boşnak kapıcı ateşe basmışcasına irkilerek, sonra da birden kendini toplayıp, karşısındaki sıkı disiplinli adamın hoşuna gidecek tarzda esas vaziyete geçerek:

— Hiiç, dedi. Düşünürüm zatınızı Mürteza efendi!

Murtaza'nın öfkesi bir anda meraka döndü:

— Düşünürsün beniii? Âmiriniii? Niçin?

— Ne için olacak? Duyunca hakkınızdaki işlemi, oldu dünyalar benim be Mürteza efendi!

Kızdı:

— Yok Mürteza efendi, var burda şindi vazife!

Bunu çokluk işitmiş, Murtaza efendinin böyle konuşmakla ne yolda muamele istediğini öğrenmişti:

— Dilerim özür şefim, dedi.

— Ha büle. Lâzım, olmak vazife bir sırasında disiblinli!

— Ne demiş Fen Müdürü senin için bilirsin?

— Sizin için demekliğin lâzımdır işleme..

— Sizin için bilirsin?

— Bilirsiniz!

— Bilirsiniz?

— Ne demiş?

— Bu favrika olmaz Mürteza'sız demiş, lâzım benim favrikama bir Mürteza efendi!

Murtaza dünyalar kadar sevindiyse de bozmadı:

— Yok idı şüphem, dedi. Bakayım. İndir ceketinin sağ yanını aşağıya...

Boşnak kapıcı indirdi.

— Ha şöyle... İstemem vazife bir sırasında tur atmak kulübende. Neden? Çünkü dururuz bilirsin ne büyük mesuliyetler altında?

— Bilirim, demiş bulundu Kapıcı Boşnak.

Murtaza kızdı:

— Bilmezsin, bilemezsin. Görmedin kurs, almadın sıkkı terbiye hem de disiblin âmirlerinden! Görseydin kurs, alsaydın sıkkı terbiye hem de disiblin âmirlerinden, bilir idin bir bekçi barakasının olmadığını piyasa mahalli, atmaz idın tur!

Boşnak kapıcı esas vaziyette put kesilmişti.

— Duğru ama, diyecek oldu, Murtaza gene parladı:

— Kesilmez sözü bir âmirin, bir meymurun!

Kocaman burnu, bıyığıyla mest, karşısındaki adamın hâlini gözden geçiriyor, huzurunda kaabil olduğunca dikilmesini istiyordu. Çokluk belirttiğini gene tekrarladı:

— Benzemez bir vazife piynir ekmek yemeğe! dedi.

(Devamı var)

HOCA DİYOR Kİ :

M. UYKUSUZ

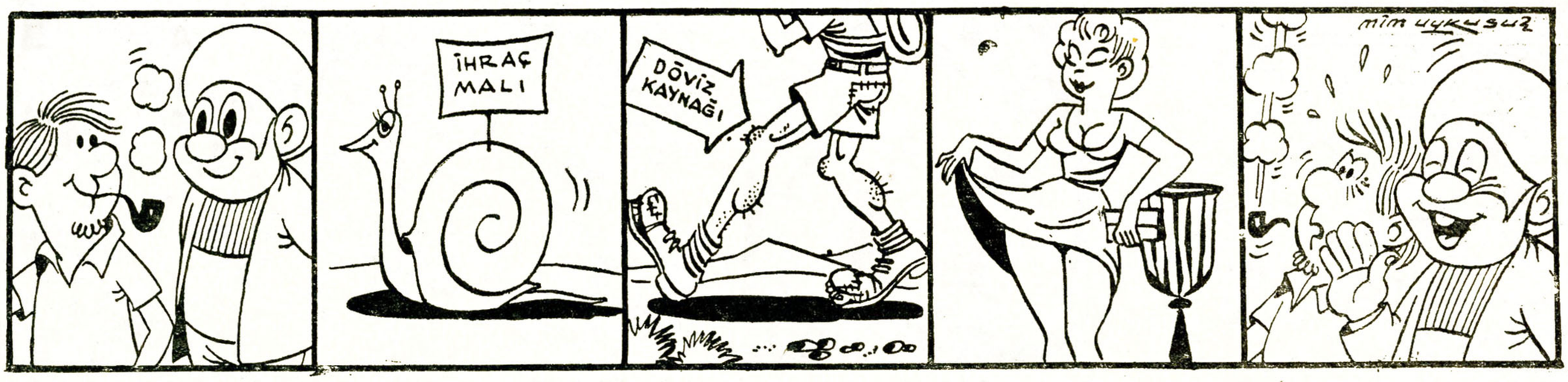

— Bir memleket tarımıyla, sanayiiyle para kazanır, millî gelirini arttırır, refaha kavuşur Hocam...

... Bunun yanısıra bizim gibi sülük, sümüklüböcek, kurbağa satıp para kazanmak isteyenler de var...

... Son yıllarda anlaşıldı ki, bir ülkeye döviz kazandırma yollarından biri de yurda turist getirmektir...

... Bunun da türlü yolları var: Turiste kolaylık göstermek, güzellik göstermek, ilgi ve yakınlık göstermek...

Hoca — En iyisini biz yapıyoruz: Turistlere cennetin kapısını gösteriyoruz!..

İyi ediyorsun...

Bir sansür üyesi, arkadaşı ile dertleşiyordu:

— Alman filmlerinin sansür işini aldım üzerime, dedi.

— İyi, hoş, ama sen bu dili bilmiyorsun ki!

— Bilmesine bilmiyorum ama, yanıma yabancı dil bilir bir genç kız aldım. Zaman kazanmak için, ondan filmi dilimize çevirmesini filân istemiyorum. Yüzüne bakıyorum film oynarken. Yüzü kızarınca, o sahneyi kesip attırıyorum, o kadar!

Gece yolculuğu

İyice kafayı tutmuş biri, büyük bir meyhanenin barmenine:

— Bana bir yarım bardak şarap! der.

— Özür dilerim, kapıyoruz, diye cevap verir barmen.

Adam, bir yarım çark edip çıkar. Yeniden gelir:

— Bana bir yarım bardak şarap!

— İmkânsız, kapatıyoruz.

Gönlü gani adam, gene bir yarım çark edip çıkar. Üçüncü olarak içeri girer:

— Bana bir yarım bardak şarap! der.

— Kabil değil, kapatıyoruz imdi.

Bu söz üzerine, bizim gece kahramanı şaşkın şaşkın karşısındakine bakar, sonra öfkeli öfkeli:

— Vay canına, der. Ulan neyok, kapatıyoruz» diye sen çıktın. Paris'in bütün meyhanelerini satın mı aldın be!

Mezar taşı

Çok geveze bir kadın, Voltaireye girdimse karşıma «İmkânı re'den ölen sevgili papağanının mezar taşına bir şeyler yazmasını istemişti. İşte Voltaire'in yazdığı mezar taşı:

Ey yolcu, bir papağan yatıyor burada!

Yaşarken, ne ustalıklar bilirdi bilgincesine,

Ölürken, bıraktı boşboğazlığını dünyada,

Miras diye sahibesine!

Dünyanın Neşesi

ÇOCUĞUN BABALARI

Meksika'da büyük bir tüccarın çocuğu dünyaya gelmişti. Bir şirketin en büyük hissedarı olan baba, oradaki usul mucibince, mahkemeye baş vurup çocuğa nüfus tezkeresi istedi.

Hazırlanan ilâm kendisine teslim edilirken zimmet defterine imza atmasını söylediler.

Tüccar defterdeki (Çocuğun babası) yazılı yere ticarî alışkanlıkla şöyle ımza attı: (Tomas ve Ortakları).

— Böyle parsa toplamak, daha kazançlı oluyor...

KADIN, YİNE KADIN

★ **Zevkleri bir olan kadınların, ahlâkları da birdir.**

★ **Kadın kendi yapabileceği kabahatleri, başka kadınlarda kolayca mâzur görür.**

★ **Hizmetçisiyle anlaşan bir kadın şeytanı da aldatabilir.**

★ **Kadın satılık olduğu zaman, almağa değmez.**

★ **Karısından hoşlanmayan erkek, her gece cehennemde demektir.**

Kaça patlar?

Bir arkeoloji bilgini, bir Amerikalı milyardere Roma yıkıntılarını göstere göstere, ona buraların güzelliğini anlatmağa çalışıyordu.

Turist heyecana gelip, hemen bilgine şunu sordu:

— Amerika'da böyle bir yıkıntı yükseltmek için ne para lâzımdır?

Arkeolog:

— Bilmem, dedi.

Amerikalı:

— Aşağı yukarı bir rakam söyleyin, diye dayattı.

Bilgin gülümsiyerek:

— Bir iki bin yıl, dedi.

Av

İki İngiliz avcı Orta Afrika'da bir av sırasında karşılaştılar. Birincisi sordu:

— Uzun zamandan beri mi buradasınız?...

— İki seneden beri, dedi öteki. Buraya kelebek avlamak için gelmiştim. Av sırasında düştüm, gözlüklerim kırıldı. Şimdi filden başka bir şey avlıyamıyorum!...

Demeniş miydim?

Hâkim, karşısına bilmem kaçıncı defa hırsızlık suçuyla çıkarılan üstü yırtık pırtık, pis ihtiyara şöyle bir baktıktan sonra söylenmeğe başladı:

— Size geçen sefer bu son olsun! Sizi bir daha görmek istemiyorum! demiştim.

Sanık ,yalvarır gibi bir sesle cevap verdi:

— İnanın hâkim bey... Beni yakalayan polislere bunu defalarca söyledim, ama bir türlü anlatamadım!

Mektup

Barda, iki arkadaş birbirlerine dert yanıyorlardı. Olive, Albert'ten daha kederliydi. Bir aralık cebinden bir tomar kâğıt çıkardı, masanın üstüne koyarken bir tanesi kaydı yere düştü. Almak için eğilirken:

— Bu, dedi, sevgilimin mektubundan biri...

— Bak hele! dedi Albert, kime yazmış?

bir zamanlar maziye bakın...

HELÂL YEMEK!

Fatih, çocukluğunda kendisine dayak bile atmış olan hocası Molla Gürani'ye çok saygı gösterir, meclisinden ayırmaz, nasihatlerine dikkat ederdi... Vezirleri yalnız isimleriyle çağıran Molla Gürani, dürüstlüğünden gelen bir korkusuzlukla açık ve pervasız konuşurdu.

Bir gün, Fatih'le ayni sofrada ve ayni kaptan yemek yerlerken, daha önceden hükümdarın yediklerinin hep haram olduğunu imâ etmiş olmalı ki, Fatih hocasına:

— İşte, siz de haram yiyorsunuz... der.

Molla:

— Benim önüme helâli düşmüştür, diye cevap verir.

Fatih, bu cevap üzerine tabağı çevirerek, kendi yediği tarafı hocasının önüne getirir. Molla Gürani'nin umursamadan, ayni rahatlıkla yemeğe devam ettiğini görünce:

— Hâlâ mı haram yemediğinizi iddia ediyorsunuz, hocam?.. der.

Molla Gürani, zarif bir gülümsemeyle şu cevabı verir:

— Elbette... Sizin önünüzde haram, benim önümde helâl kalmadığı için tabağı çevirmişsinizdir!

ne kadar şendiiiik!

★ **Sulhtan başka hiç bir şey için harp etmiyeceğiz.**

Mr. Kinley

★ **Herkesin düşündüğü fikirleri söylemeğe hakkı vardır. Herkesin de bu fikirleri yıkmaya...**

Dr. Johnson

Çapkın Karacaoğlan

VII

Olur derler bir güzele uğradım
Siyah zülfün mah yüzüne gül gibi
Boyu kısa amma kendi münasib
Uzar gider bir şığvaçık dal gibi

Giydireyim yeşil ile al ile
Besliyeyim kaymak ile. bal ile
Anan bana versin şunca mal ile
Kokulayım bir tomurcuk gül gibi

Kalem aldın kaşın, gözün çatmaya
Hicab ettim adın sual etmeye
Seni satan az bahaya satmaya
Bakıp durur yüz altınlık mal gibi

Hazere de Karac-Oğlan hazere
Bir merhem yap yarelerim tazele
Bir saray yaptırdım şöyle güzele
On halayık hizmet etsin kul gibi

DÜNYANIN İLK YAZISIZ RESİMLİ ROMANI

Zeki Beyner

ümit dünyası ZEKİ

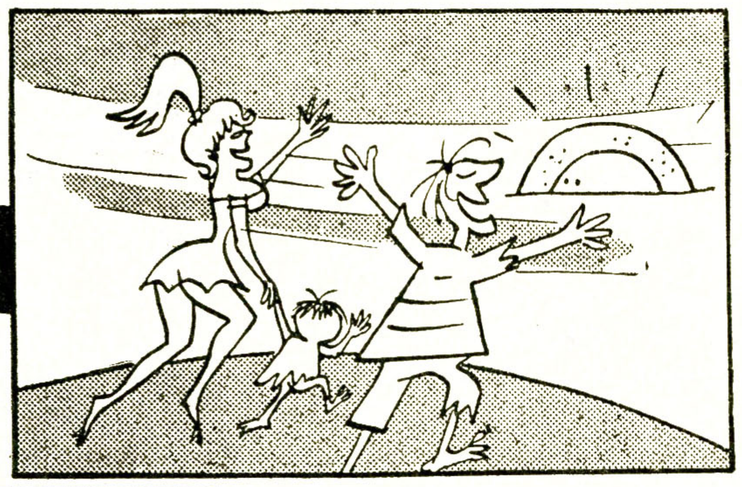

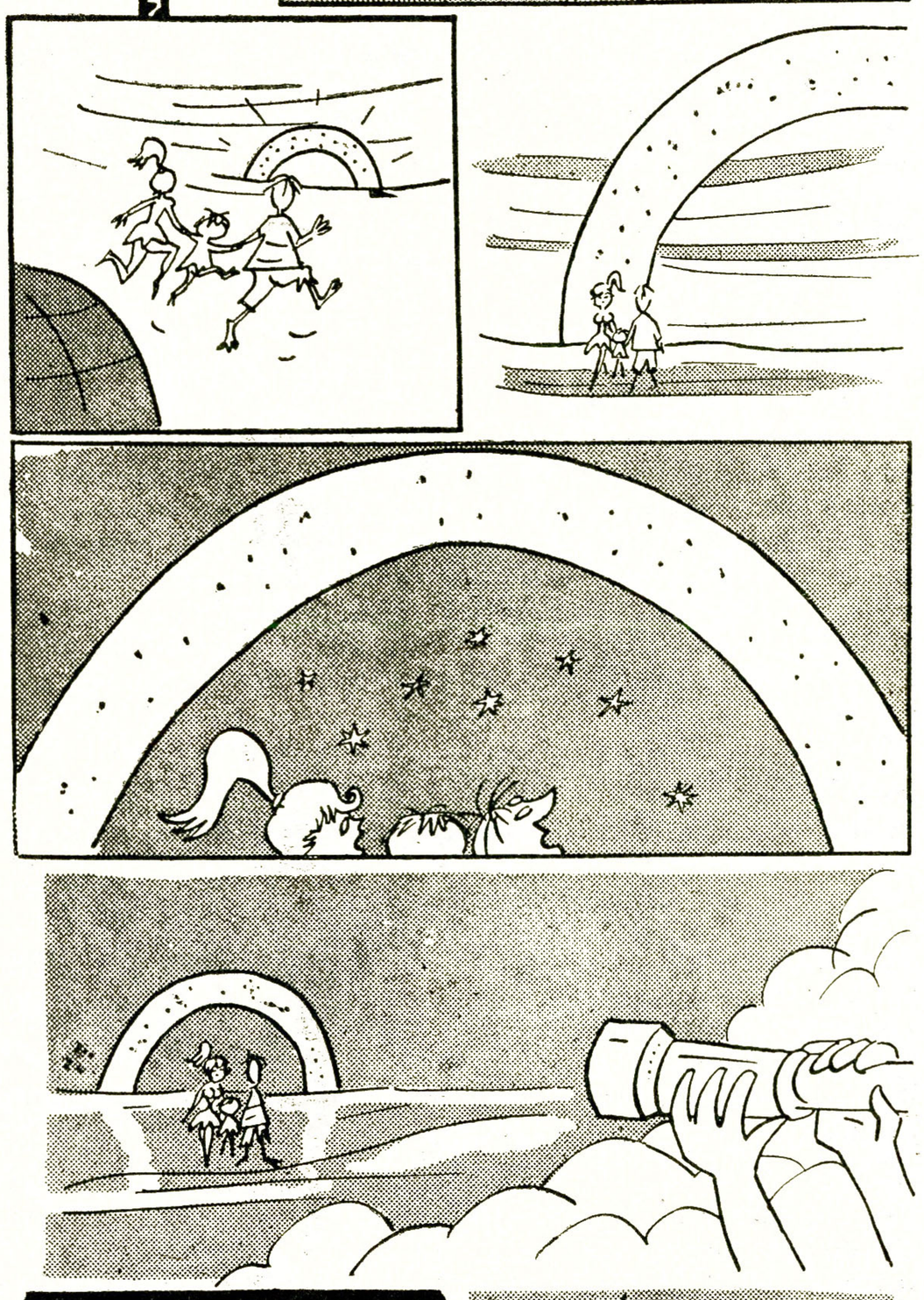

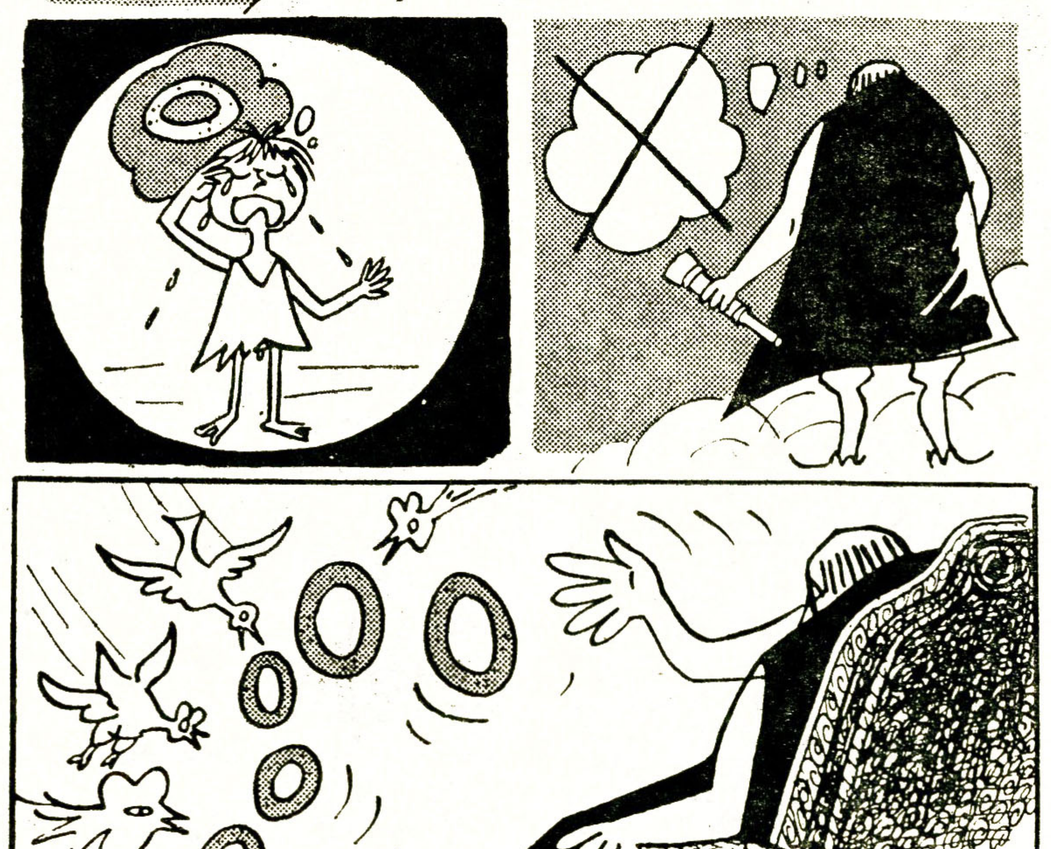

DEVAMI VAR

Dul Bakire

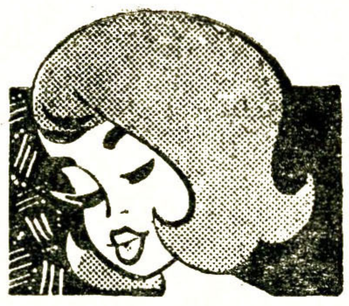

Bir Genç Kızın Hayatı : Bül-Hi-Şer

— 7 —

Masalar, karşısındaki duvar, dilim dilim camlarla dolu pencere, kapı, kapının kanadı... Herşey, fırıl fırıl dönüyordu gözlerinde Nurhayat'ın. Fırıl fırıl... Ama pırıl pırıl bir çift göz de bu dönenlerin merkezinde, kırpılmadan, sönmeden, hattâ yaka yaka, tutuştura tutuştura göğsüne saplanıyor, içine işliyordu. Bir baygınlığın tatlı ateşini hissetti damarlarında. Titreyen bir halsizlik parmak uçlarına, belki saçının tellerine kadar yayılıyordu... Kurtulmalıydı bundan! Bir şeyler yapmalıydı... Bir şeyler olmalıydı yahut. Ellerini karşısındakine uzatmaya çalıştı. «Git» mi diyecekti? Hayır... «Gel» mi diyecekti? Olamazdı bu! Aman yarabbi, çıldıracak mıydı, neydi?..

— Hasta mısınız yoksa?

Oh, yarabbi şükür! Kurtulmuştu gene, hem de o kurtarmıştı. İlk kelimeleri söyleyebilmek felâketindeki, kelimelerin korkunç çıkmazında kıvranmak, belki de boğulmak, tıkanmak tehlikesinden kurtarmıştı kendisini! Bir küçücük sual, bir sıcacık alâka, ne kadar da değiştiriyor herşeyi.

— Oh, hayır... Hasta değilim, diye mırıldandı cümlesinin sonunu düşünerek... Hoş geldiniz... Bir arzunuz mu var?...

Artık karşısındakinin yüzüne bakabiliyordu. Toparlamıştı aklını başına... Hiç, zayıf bulunmanın âlemi yoktu. Biraz da intikam almalıydı karşısındakinden. Öyle ya, o da, onu çıkmaza sokmalıydı. Kuvvet dengesi hep onun tarafına bozulmamalıydı. Sonra, buralara, ekmek parasını çıkardığı bu iş yerlerine kadar gelerek yüreğini hoplatmaya, aklını fikrini dağıtmaya, ele güne karşı durumunu sarsmaya ne hakkı vardı onun? Kim olursa olsundu, ister ilâh, ister güzellik kralı, ister erkekler padişahı... Yeterdi yaptığı artık. İstediği neydi yani? Mutlaka bir rezalet mi? Birden kaşları çatıldı, Nurhayat, sesi oldukça diri, sualini tekrarladı:

— Evet, bir işiniz mi var?

Yıkacaktı onu!..

Gelgelelim, karşıdan bir çöküş, bir yıkılış gürültüsü beklerken, boğuk bir kahkahanın rahatça fırlatılan kemendi, yine, kıskıvrak bağlayıverdi Nurhayat'ı.

— Amma yaptınız ha, dedi Rıfat, sizin dostlarınız bile, mutlaka bir işleri düşünce mi sizi arayıp sorarlar, burada?..

Gülümsedi, sonra ilâve etti:

— Ben onlardan değilim, sadece özledim de geldim! Müsaadenizle oturayım ve özlemimi birkaç satırla ifade edip, gideyim. Umarım, kızmıyorsunuzdur!

Bir iskemle çekerek, masanın köşesine ilişiverdi. Nurhayat ipin ucunu yine kaçırmıştı. Ne korkunç şeydi bu? Ne Allahın belâsı şeydi! Tövbe, tövbe, ona belâ okumaya dili varmıyacaktı. Söyleyemezdi bunu! Herşeye rağmen, hareketlerinde bir sıcaklık, samimiyet vardı onun. Acaba yanılıyor muydu? Hayır, hayır, yanılmıyordu. Bütün ağır basışına, bütün hissedilir kuvvetine rağmen, kaba değildi o! Her hareketine sinmiş ince bir rahatlık, güven verici bir hafiflik vardı onda... Besbelliydi işte, gelişigüzel insanlardan değildi. Değildi ama, neydi onu başkalarından bu kadar kuvvetle ayıran şey? Ah, işte onu bilebilseydi, onu bulabilseydi, bu kadar zor olmıyacaktı Nurhayat'ın durumu. Hiç de zor olmıyacaktı. Onu düşünmekten, onu keşfetmeye çalışmaktan, ona nasıl davranacağını hesaplıyamıyordu ki, bir türlü. Aczini, onun karşısındaki zavallılığını, içine sindire sindire gülümsemeye çalıştı.

— Oh, dedi, teşekkür ederim. Demek ziyarete geldiniz. Hiç ummamıştım... Sonra, bilmem ki...

Rıfat, o hâdiselere tahakküm etmeye alışmış azılı irade, Nurhayat'ın bu kadarcık bocalamasını yeter bulmuş olmalı ki, gayet rahat söze başladı:

— Aman aman, yorulmayın... Anlatmak istediğim, bir vicdan borcu benim için... Evvelâ özür diliyeyim. Herşeye rağmen o akşamki davranışımı kendim de beğenmedim sonradan. Acaba sizi sıkmış mıydım? Çok üzüldüm, inanın. İki gecedir rahat uyumuyorum. Hayranlık, insanı cür'etkâr yapıyor. Ama sonra, sevilen birini rahatsız etmenin ıstırabı dayanılmaz oluyor... Bilmem haksız mıyım?

Nurhayat, faltaşı gibi açılmış gözlerle bakakalmıştı. Neler söylüyordu böyle? Aman yarabbi! Tek kelimesini anlamıyordu. Sadece sesini işitiyor. Kelime mânalarını kafasında istifleyemiyordu.

O, bunun farkında değilmiş gibi, devam ediyordu:

— Sonra, kendi durumum bakımından da endişeye kapıldım. Yanlış anlaşılmış olabilirdim. İstemem bunu. Bütün samimiyetime rağmen, gelişigüzel insanlardan biri gibi, şüphe ölçüleriyle hatırlanmak istemem... Diyeceğim bunlar işte! O akşam, hangi şeytana uydumsa uydum, çok güzelsiniz diye, hattâ idealimdeki güzelden daha güzelsiniz diye, beni size itiveren hayranlığı yenemedim. Böylece bir sahtekâr, bir yalancı bile olmak tehlikesini bile göze aldım. Gösterdiğiniz anlayışın, zekânın karşısında on misli daha hayranlık duydum ama, kendimi suçlamaktan da geri kalmadım.

(Devamı var)

KOLEJLİ KOCA

Giovanni Guareschi'den : Vedat G. Üretürk

— 7 —

Casimir amca çalışma odasında idi ve Charlotte'la Flamel içeri girdiklerinde oturmuş bulunuyordu. Charlotte hendisine delikanlıyı takdim ettiğinde bile artık ayağa kalkmadı.

Charlotte yavaştan:

— Amcacığım, B. Flamel'in size bir diyeceği varmış, dedi, sınavın sonucunu beklemek üzere sofaya geçmek için hemen odayı terketti.

Casimir'le bir başına kalır kalmaz, Flam:

— Sizden yeğeniniz Charlotte'u istemekle kesbi şeref eylerim, dedi.

Casimir:

— Garip insansınız, dedi. Ayol beni daha yeni tanıyor, sonra da benden birşey istiyorsunuz! Söyleyin bana, neden Charlotte'la evlenmek istiyorsunuz bakalım?

— Şey... Çünkü onu seviyorum! diye kem küm etti.

— Ya o, o da sizi seviyor mu bari?

— Evet, elbette.

— Saçma! Küçük dostum. Eğer iş dediğiniz gibi olsaydı, benim iznim olmadan evlenmiş olurdunuz. Aşk dediğin amcalardan hiç de hoşlanmaz öyle! Demek, doğruyu söylemiyorsunuz.

— Evet! Doğruyu söylüyorum; o istemediği için, bugüne kadar evlenmedik. İş yalnız bana kalsaydı, iki yıl önce dünya evine girmiş olurduk.

— İş sadece size bağlıdır; bir kadın size bu kadar acı mı çektirdi, canı cehenneme. Bana ellerinizi gösterin bakalım.

Flamel iki elini uzattı.

— Şahadet parmağınızla orta parmağınızda nikotin sarılığı var. Çok sigara içiyorsunuz.

Kulağını adamın sırtına dayayarak:

— Haydi: Otuz üç deyin, diye ekledi.

Flamel titreye titreye:

— Otuz üç, dedi.

Amca:

— Sağlam ciğerleriniz var, diye mırıldandı. Açık havada dolaşmıyorsunuz. Bir çamaşır gibi aksınız. Scopas oynamasını bilir misiniz?

Bir tuzaktan çekinen Flamel:

— Pek az oynarım, dedi.

— Çok yazık. Bense, her zaman oynarım, işlerim arasında bile oynarım hattâ. Şu iskambil destesini alın da geçip karşıma oturun bakalım. Bir parti çevirebiliriz; kazanırsanız, Charlotte'u vereceğim size, kaybederseniz, ne haliniz varsa görün artık.

Kendisini suda bir balık gibi oyunun içinde duyan, sonuçtan ise şüphe etmeyen Flamel keyifli keyifli:

— Sadece bi parti satranç oynayalım! dedi.

— Olur!

Bu ateşli bir parti oldu: Flamel kaybedeceğini sanmadığı kadar kaybetti ve ağzı iki karış açık kaldı.

Sonunda:

— Ben hayatımda çok çok yirmi bin oyun oynadım; ama hiç sizin kadar güçlü oyuncuya rastlamadım, diye kem küm etti.

Casimir amca kolluklarından, ceplerinden, yakasından ve pantalon ceplerinden «yedi» lileri çıkara çıkara, şu karşılığı verdi:

— Ben ise tam tersine, hayatımda çok çok kırk bin sefer oyun oynadım, ama hiç sizin kadar budala oyuncuya tesadüf etmedim. Sizin kadar usta ve budala oyuncu, iki yılda yeğenimin mirasının dibine dart eker.

(Devamı var)

DÖRT BUCAKTAN KARİKATÜR

YAZISIZ

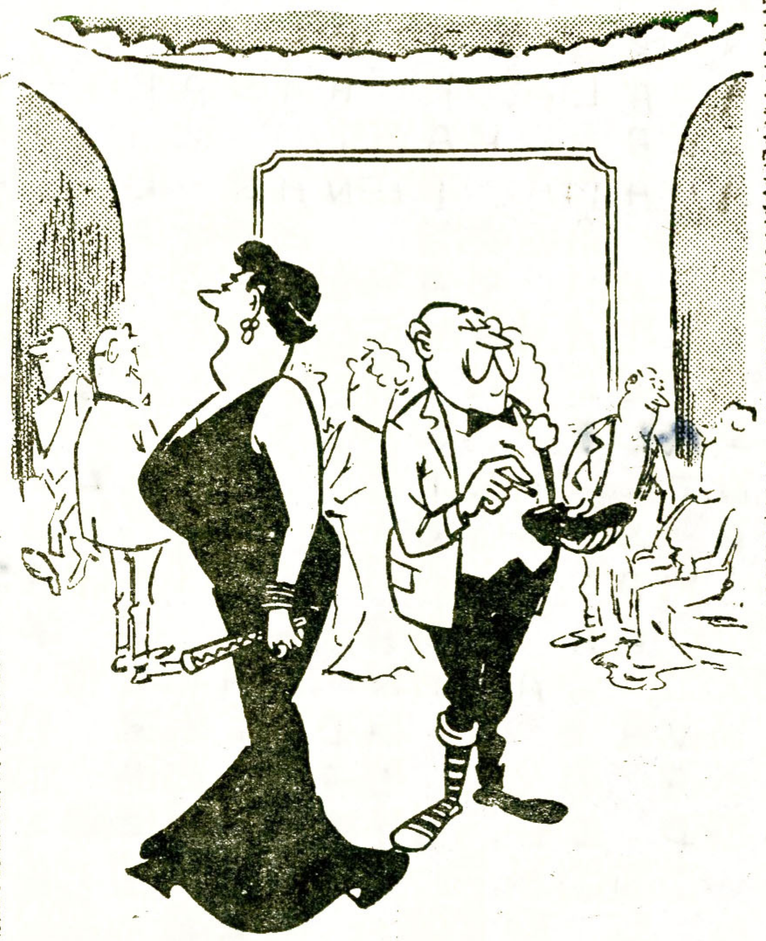

–KAHYA EFENDİİİ... KONT HAZRETLERİNE BİR TABLA GETİRİN!..

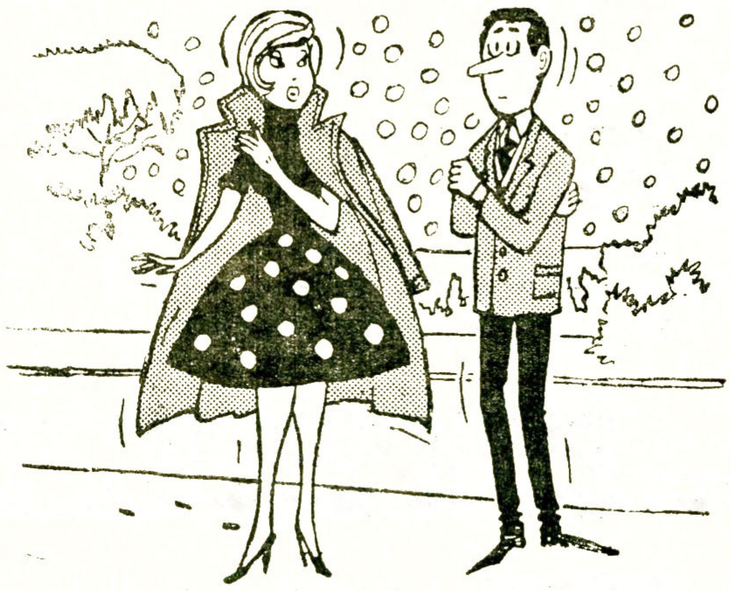

–BANA VİZON KÜRK ALMAZSAN, PALTONU GERİ VERMİYORUM!

DALGIN MERASİMCİ!

Pouzet

–ALLAHIM, NEDİR BAŞIMA GELEN... ÇORABIM KAÇTI!..

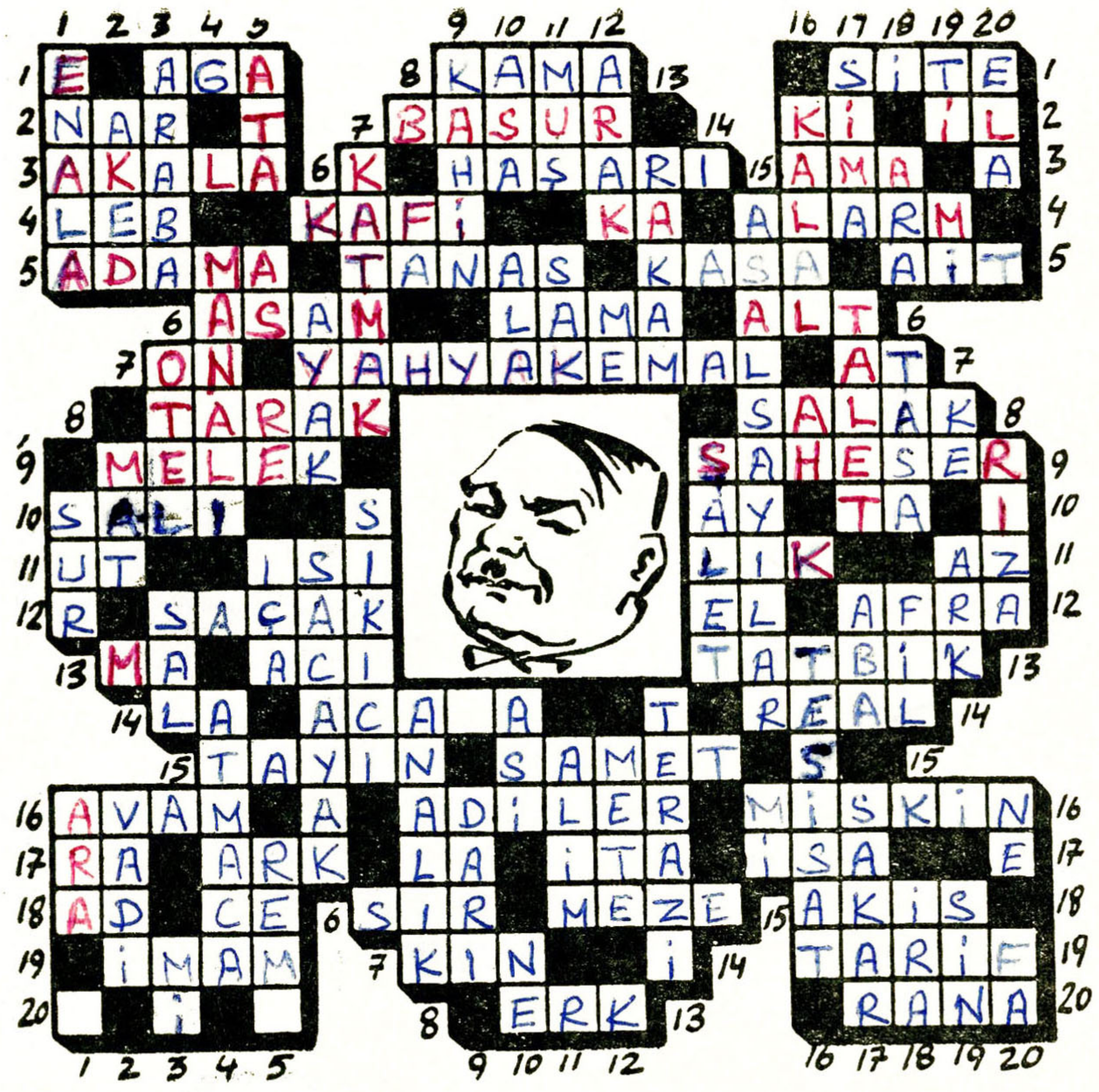

Eğlencelik

Eğlencelik

BULMACA

Hazırlayan :
SEVİL BİLEN

SOLDAN SAĞA :

1 — Ağabey. — Bir cins bıçak — Şehircik. 2 — Bir yemiş. — Emoroit. — Başına (i) gelirse, bir sayı olur. — Vilâyet. 3 — Bir pamuk cinsi — Yaramaz — Kör. 4 — Tersi, kalçanın üstü. — Yeter — Tersi, beyaz — Tehlike işareti. 5 — Kişiye — Tersi, herkesin yapamıyacağı — Para dolabı — Dâhil. 6 — Tersi, ev eşyasından — Bizde bulunmayan bir hayvan. — Üst değil. 7 — Bir sayı — Cumhuriyet devrinde yaşamış bir divan şairimiz (resmi ortada). — Bir hayvan. 8 — Taranmaya yarar. — Aptal, ölçüsüz hareketli. 9 — Bir hanım ismi - En güzel eser. 10 — Günlerden biri — Güneşin kardeşi. — Tersi, bir hayvan. 11 — Bir telli çalgı. — Sıcaklık. — Tersi, tüy. — Çok değil. 12 — Yağmur siperliği — Bir uzuv — Başına (S) gelirse, atılabilecek fazlalık olur. 13 — Su — Tatlı değil — Yapmak 14 — Bir nota — Şüphe — Madrit'de bulunan bir İspanyol takımının isminin ilk kelimesi. 15 — Asker ekmeği — Bir erkek ismi. 16 — Halk — Bayağılar — Tembel. 17 — Bir Tanrı. — Su yolu — Bir nota. — Tersi, istikbâl. — Bir Peygamber. 18 — İsim. — Alfabede bir harf — Giz — Çerez. — Yankı. 19 — Bir din adamı. — Kılıç muhafazası. — Yazısız adres. 20 — Başına (T) gelirse, bırakmak olur. — Bir bayan ismi.

YUKARDAN AŞAĞI :

1 — En iyi. — Kale — Bul. 2 — Tersi, bir lâstik markası. — Satranç terimi — Ova. 3 — Atlı bir taşıt — Pala s— İptidai deniz aracı — Bir nota 4 — Tesirli — Bir kuş. 5 — Ced. — İskambilde bir kâğıt. — Bir nota — Tersi, geometri terimi — Bir kâğıt oyunu. 6 — Bir uzuv — Izgara, maşa nev'i bir alet. 7 — İlâve etmek — Bunaltıcı 8 — Bir nota — Üvey ana 9 — Gelecekten haber veren — Kuş yemi 10 — Baston — İyi — Baş kaldıran — Bir soru. 11 — Vilâyetlerden biri — Tersi, adale — Bilgin. 12 — Tersi, siyah. — Kuzu sesi — Bir erkek ismi. 13 — Sayı. — Tartı aracı. 14 — Tersi, panik. 15 — Kendinden başkasına bölünemeyen sayılar. — Bir nota. 16 — Kütük. — Nida. — Tesis. 17 — Yüz — Tersi, bir erkek ismi. — Kaba kumaş. — Tuttuğunu istemiyerek kıran. 18 — Bul — Gam — İri yapılı bir hayvan. — Sonuna (N) gelirse, komşu bir devlet olur. 19 — Tersi, bir hayvan. — Soru eki. — Tersi ilâve. — Su yolu. Sonuna (E) gelirse, göğüs olur. 20 — Bir göz rengi — Bir erkek ismi. — Tersi, genişlik — Bir nota.

GEÇEN HAFTAKİ :

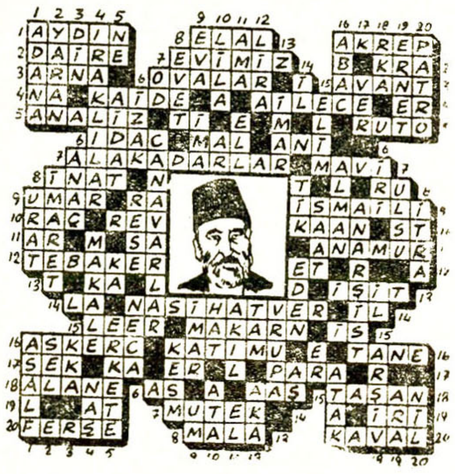

FALINIZ

KOÇ BURCU «21 Mart - 20 Nisan»
Hayatınızda kıvrak bir devre başlamakta,
Karınız sade suya makarna haşlamakta,
Ne yazık ki bu kıvrak günlerin ardısıra,
Enerji durumunuz biraz yavaşlamakta...

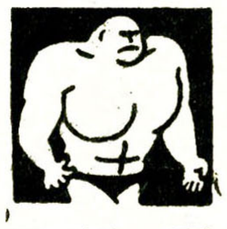

BOĞA BURCU «21 Nisan - 20 Mayıs»
Bu hafta insanlarla anlaşmanız çok kolay,
Herkes sizi görmeğe gelecek alay alay,
Bu ara, bir baltaya eğer sap olmazsanız,
Tencerenizin dibi artık göremez kalay!

İKİZLER BURCU «21 Mayıs - 20 Haziran»
Gün bu gün devran da bu, gezip tozmalısınız,
Siz artık evin değil, toplumun malısınız,
O bardan bu kokteyle, girip çıkıp, azmalı,
Başınıza geleni bana yazmalısınız...

YENGEÇ BURCU «21 Haziran - 20 Temmuz»
Bir dostunuz ansızın karşınıza çıkacak,
Bütün lâflarınızı ağzınıza tıkacak,
Geçmiş hâtıralardan bahsedecek bir hafta,
Siz onu dinledikçe karnınız acıkacak...

ASLAN BURCU «21 Temmuz - 20 Ağustos»
Çok ideal bir hafta, âşık olanlar için,
Güzel bir traş olup, bir de temiz giyinin,
Koşun binbir güzelin, bir hafta, ardısıra,
Kâh yerden göğe çıkın, kâh gökten yere inin!

BAŞAK BURCU «21 Ağustos - 20 Eylül»
Biraz fazla ürkütmüş, istikbaliniz sizi,
Olmayacak şüpheler kırmış ümidinizi,
Kendinizi toparlar, cesaret bulursanız,
Tek yolunuz olacak refahın altın izi!

TERAZİ BURCU «21 Eylül - 20 Ekim»
Sebep ne, neden böyle moraliniz bozulmuş?
Halbuki işleriniz en güzel formu bulmuş,
Cebinizin yolunu tutmuş çil çil paralar,
Sefalet yavaş yavaş göze görünmez olmuş...

AKREP BURCU «21 Ekim - 20 Kasım»
Gecikmiş mektuplara biraz cevap veriniz,
Bu yönden de vicdanî bir huzura eriniz,
Böylece birçok ümit kapısı açarsınız,
Ondan sonra yan gelip, iplere un seriniz!

YAY BURCU «21 Kasım - 20 Aralık»
Maşallah açıldıkça açılıyor şansınız,
Ayol siz ne kadar da talihli insansınız,
Birçok hayalleriniz gerçek olmak üzere,

Hepimizi ektiniz, vallahi yamansınız!

OĞLAK BURCU «21 Aralık - 20 Ocak»
Sizi kıskanıyorlar, aman dikkatli durun,
Önünüze gelene size vurmadan, vurun...
Bu dünya baştanbaşa palavra dünyasıdır,
Alem bir lâf atarsa, bin palavra savurun!

KOVA BURCU «21 Ocak - 20 Şubat»
Çok şişman bir adamla dostluk kuracaksınız,
Bir mesele üstünde fazla duracaksınız,
Otobüsten inerek, çok esrarlı bir semtte,
Trafik polisinden adres soracaksınız.

BALIK BURCU «21 Şubat - 20 MART»
Aman ne kadar içli, ne kadar hassassınız,
Nanemollalığınız kaçırmış binlerce kız.
Eğer böyle giderse, hafta sonunda mutlak,
Tığteber, şahimerdan, yapyalnız kalırsınız!

Vücut Ağırlığının
Kontrolü için
Rejim Gıdası.

METRECAL

GÜNDE 900 KALORİ SAĞLAR

Metrecal, protein, karbonhidrat ve yağa ilâveten vitaminler ve madeni maddeleri ihtiva eden fennî bir rejim gıdasıdır.

Doyurucu hassası yüksek, kullanılışı kolaydır.

Günde 900 kalori temin etmek suretiyle müessir bir tarzda kilo kaybını sağlar.

İstah kesici ilâçlar ihtiva etmez

Mead Johnson Co. firmasının lisansı altında
Mustafa Nevzat İlâç Sanayii A.Ş.
tarafından imâl edilmektedir.

Radar

AMCABEY

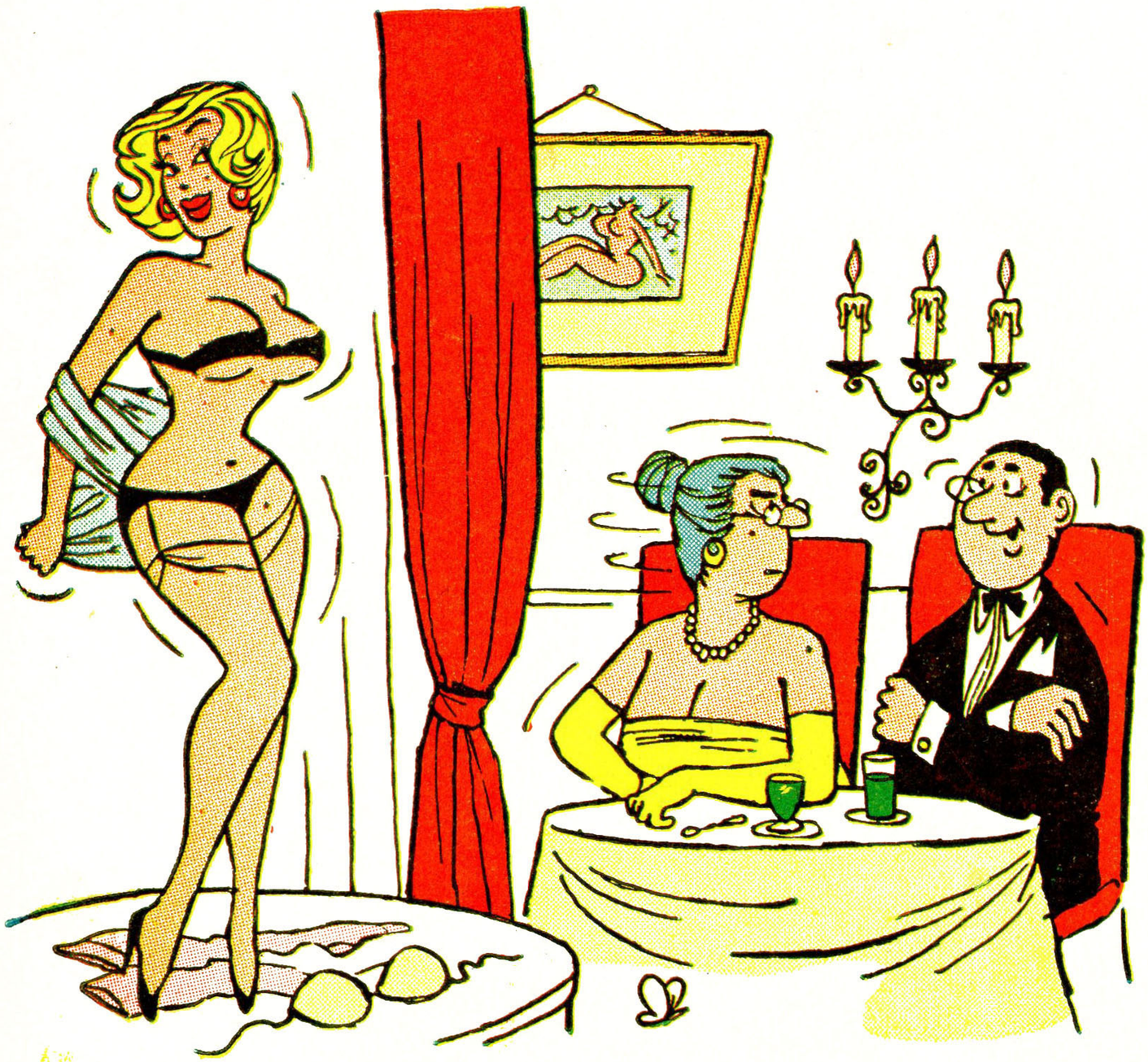

-KARICIĞIM, BOŞUNA İDDİA ETME... HER KADIN STRİP-TİZ YAPAMAZ DİYORUM SANA!

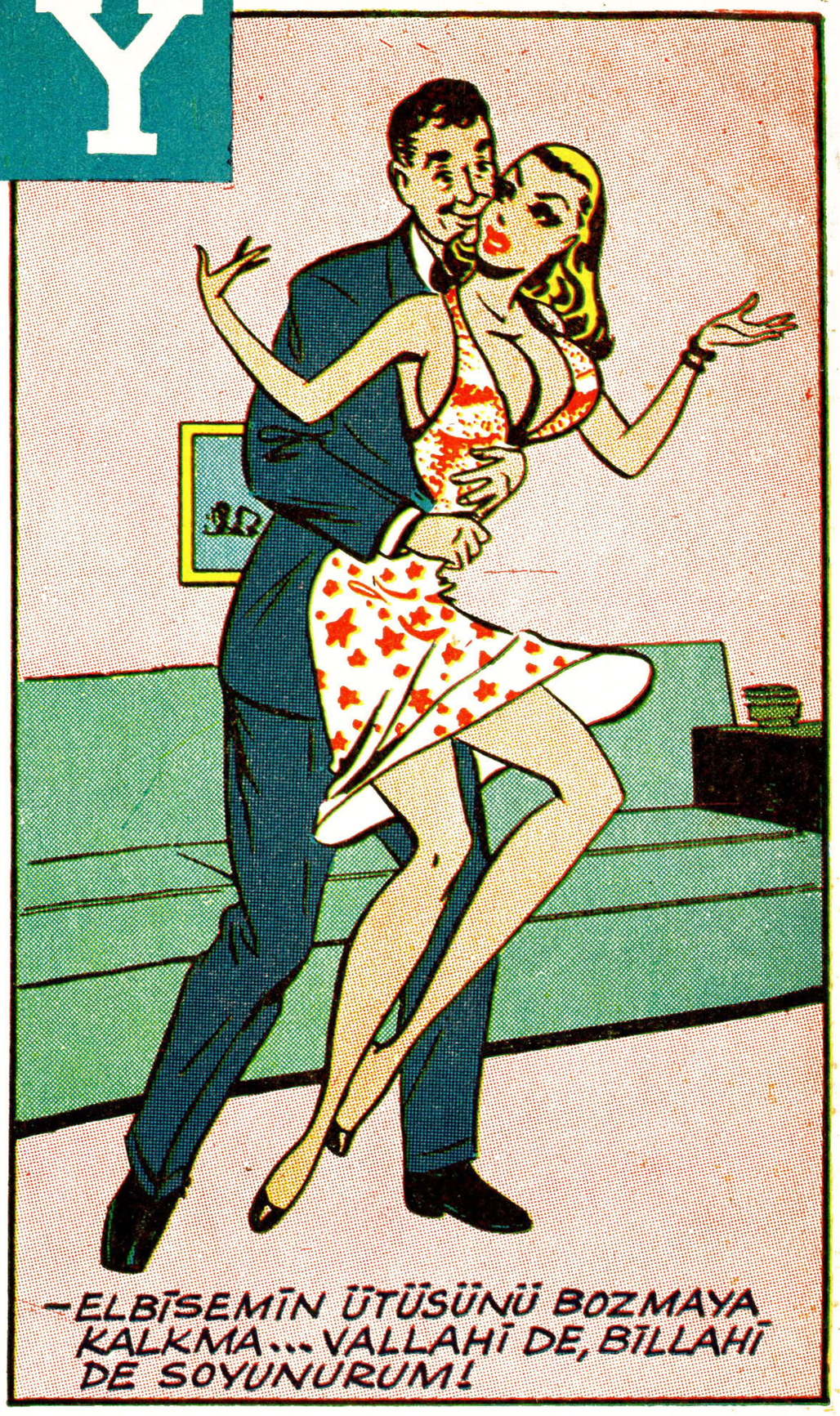

-ELBİSEMİN ÜTÜSÜNÜ BOZMAYA KALKMA... VALLAHİ DE, BİLLAHİ DE SOYUNURUM!

-ŞÖYLE KİMSENİN AYAK BASMADIĞI, TENHA BİR YER BİLİYOR MUSUN MAHDUMBEY, O-TURUP DERTLEŞELİM BİRAZ?..
-TABİİ YAHU, UMUMİ KÜTÜPHANELER NE GÜNE DURUYOR!

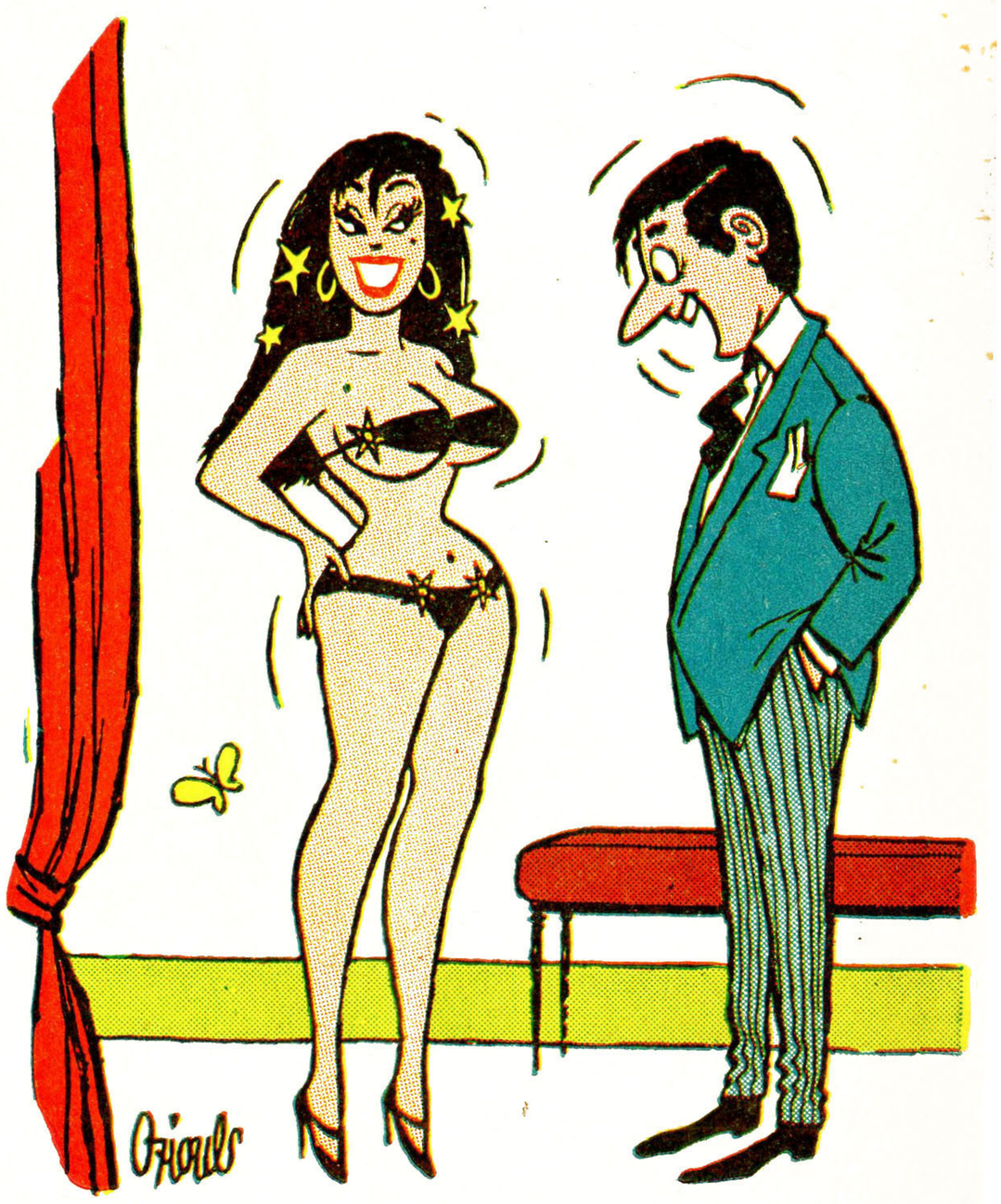

-BANA BİR ELBİSELİK ALSANA, CANİKOM?..
-HAY HAY... KAÇ SANTİM OLSUN?..